

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

COM(93) 646 def.
Brussel, 31.01.1994

94/0011(COD)

Voorstel voor een

RICHTLIJN VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

betreffende kabelbaaninstallaties voor het personenvervoer

(door de Commissie ingediend)

TOELICHTING

MOTIVERING TEN AANZIEN VAN DE SUBSIDIARITEIT

- a) *Wat zijn de doelstellingen van de voorgenomen maatregel in verband met de verplichtingen die de Gemeenschap heeft ?*

Met de maatregel wordt het vrije verkeer van kabelbaaninstallaties en componenten ervan door harmonisatie van de nationale voorschriften inzake de veiligheid en de bescherming van de gezondheid beoogd alsook de bescherming van de gebruikers.

- b) *Valt de voorgenomen maatregel uitsluitend onder de bevoegdheid van de Gemeenschap of tevens gedeeltelijk onder de bevoegdheid van de Lid-Staten ?*

De maatregel in kwestie valt uitsluitend onder de bevoegdheid van de Gemeenschap (interne markt).

- c) *In welke vorm kan de Gemeenschap optreden ?*

De Gemeenschap kan overgaan tot wederzijdse erkenning en tot regelgeving. In de sector kabelbaaninstallaties hebben de Lid-Staten nationale wetgevingen die op uiteenlopende benaderingen van de veiligheidsaspecten zijn gebaseerd. Krachtens Richtlijn 90/531 dienen de overheidsopdrachten in deze sector opengesteld te worden.

- d) *Is een uniforme regelgeving noodzakelijk of volstaat een richtlijn met algemene doelstellingen waarbij de uitvoering aan de Lid-Staten wordt overgelaten ?*

Voor de kabelbaaninstallaties is geopteerd voor een richtlijn die op de artikelen 57, 66 en 100A van het EG-Verdrag is gebaseerd. Voor de aspecten van het in de handel brengen is het een totale maatregel omdat het vrije verkeer niet kan worden gewaarborgd door een minder dwingende maatregel die geen garanties voor een hoog beschermingsniveau in de Lid-Staten inhoudt. Wat de componenten betreft is de richtlijn gebaseerd op de beginselen van de resolutie van 7 mei 1985 betreffende een nieuwe aanpak op het gebied van technische harmonisatie en normalisatie. Voor complete installaties voorziet de richtlijn, met het oog op het openstellen van de markten en de bescherming van de gebruikers, in een communautaire procedure voor inbedrijfstelling (keuring). In deze beide gevallen is de regelgeving beperkt tot de essentiële eisen en worden de toepassingsaspecten aan de Lid-Staten en de Europese normalisatie overgelaten.

INLEIDING

1. Kabelinstallaties voor het personenvervoer zijn in de Lid-Staten waar zij veel voorkomen, onderworpen aan wettelijke bepalingen ten aanzien van de veiligheid bij de inbedrijfstelling en de exploitatie ervan alsmede ten aanzien van milieubescherming en ruimtelijke ordening.
2. De nationale voorschriften, die zowel betrekking hebben op het systeem in zijn geheel als op de componenten, zijn doorgaans zeer gedetailleerd en geformuleerd als inspanningsverplichtingen, wat hen onderling onverenigbaar maakt. Deze voorschriften, waarin voor de nationale industrie karakteristieke technieken zijn vervat, evenals plaatselijke gewoonten en know-how, en waarin bijzondere afmetingen en voorzieningen, alsmede speciale karakteristieken zijn voorgeschreven, zijn over het algemeen in tegenspraak met de voorschriften van andere landen.
3. Als gevolg van deze situatie moeten fabrikanten hun installaties voor elke markt herzien. Zij kunnen derhalve geen standaardoplossingen aanbieden. Dit legt beperkingen op aan hun concurrentievermogen, aangezien zij in alle gevallen extra ontwikkelings-, ontwerp- en produktiekosten moeten aanrekenen, wat hen in feite van bepaalde markten uitsluit.
4. Voor de grotendeels internationale gebruikersgemeenschap betekent dit, dat er geen duidelijk zicht is op de aard en de reikwijdte van de bepalingen die gelden op het gebied van de veiligheid, met name ten aanzien van de exploitatie.
5. Gezien de om redenen van openbare orde (veiligheid, gezondheid, milieu) bijzonder stringente verplichtingen die op de fabrikanten en exploitanten rusten, lijkt in deze omstandigheden de verwezenlijking in de Gemeenschap van een werkelijk open, concurrerende markt moeilijk voorstelbaar zonder een communautair referentiekader.
6. Overigens moet eraan worden herinnerd dat het voornemen bestaat om kabelbaaninstallaties voor het personenvervoer onder de werkingssfeer van de bepalingen inzake hefapparatuur te brengen. Deze installaties zijn daar later van uitgesloten, aangezien de te nemen maatregelen voornamelijk betrekking hebben op de gebruikers, aan wier behoeften niet tegemoet kan worden gekomen in het kader van bepalingen die zijn toegespitst op de veiligheid van werknemers.

Sindsdien zijn bij de besprekingen in het kader van de Raad de kabelbaaninstallaties voor het personenvervoer door de Lid-Staten ondergebracht bij het toepassingsgebied van Richtlijn 90/531/EEG betreffende de uitgesloten sectoren.

DE MARKT

7. De betrokken installaties kunnen in vijf groepen worden onderverdeeld :
- kabelspoorwegen
 - pendelbanen
 - gondelbanen
 - stoeltjesliften
 - skisleepliften

Het installatiepark was in 1987 als volgt onder te verdelen :

TABEL 1 : Kabelbaaninstallaties in Europa in 1987 ¹

LAND	Kabelspoor- weg	Pendelbaan	Gondelbaan	Stoeltjes- lift	Skisleep- lift	TOTAAL
Frankrijk	13	56	134	625	3238	4066
Italië	25	128	193	399	2025	2770
Duitsland	13	27	24	106	1900	2070
Spanje	10	5	5	72	216	308
Ver.Koninkr.	20	3	4	13	82	122
Griekenland	3	12	3	10	28	56
Nederland	-	1	-	4	12	17
België	-	2	1	3	15	21
Portugal	6	1	-	-	5	12
Denemarken	-	-	-	-	2	2
Luxemburg	-	-	-	1	-	1
Ierland	-	-	-	-	-	-
TOTAAL EG	90	235	364	1233	7523	9445
Oostenrijk	26	64	59	508	3371	4028
Zwitserland	51	134	103	265	1730	2283
Tsjechoslow.	4	5	5	40	1709	1763
Zweden	1	1	1	36	881	920
Polen	2	2	2	17	420	443
Joegoslavië	3	8	16	52	326	405
Noorwegen	5	5	4	28	313	355
Finland	-	-	-	9	151	160
Overige landen	3	7	6	40	216	272
Totaal Europa buiten EG	95	226	196	995	9117	10629
Totaal Europa	185	461	560	2228	16640	20074

¹ Bron : tijdschrift MOTOR IM SCHNEE

Opgemerkt moet worden dat van de in de hele wereld bestaande zware installaties (kabelspoorwegen, pendelbanen en gondelbanen) meer dan 70 % in Europa is geïnstalleerd.

8. De fabrikanten zijn georganiseerd in I.A.R.M. (International Association of Ropeways Manufacturers). Volgens de gegevens van deze organisatie was de structuur van de sector in 1990 als volgt :

Tabel 2 : Kabelbaaninstallaties - Structuur van de sector in Europa (1990)

LAND	Aantal ondernemingen	Omzet in miljoen ecu	AANTAL WERKNEMERS
E.G.	18	± 200	± 1500
Oostenrijk	9	± 100	± 1000
Zwitserland	7	± 100	± 1000

De Europese fabrikanten (met inbegrip van die uit Zwitserland en Oostenrijk) zijn de grootste ter wereld.

Opgemerkt moet worden dat de fabrikanten van kabelbaaninstallaties geen ondernemers zijn die hun kennis aanbieden ten behoeve van de realisatie van door anderen ontworpen produkten. Zij houden zich met zowel ontwerp als productie bezig en brengen hun eigen technologie en hun eigen produkten op de markt.

9. In de periode 1986-1991 waren de marktaandeelen op de grootste communautaire markten (Spanje, Frankrijk en Italië) als aangegeven in tabel 3 (zie volgende bladzijde).

Hoewel deze tabel niet volledig is, kan er toch aan worden afgelezen hoezeer de markten binnen de Gemeenschap afgeschermd zijn, wat voornamelijk te wijten is aan de verschillen in wetgeving. Een vollediger studie van de belangrijkste betrokken landen (Oostenrijk, Zwitserland en Duitsland) is thans in uitvoering.

De overige grote markten, buiten Europa, zijn de Verenigde Staten en Japan.

Tabel 3

LAND/ JAAR	Aantal Installaties	Bedrag (deviezen)	OORSPRONG (in %)				OPMERKINGEN
			F	I	A	CH	
Spanje		Miljoen Ptas					
86	19	960	60	0	40	0	Spanje heeft geen nationale fabrikant
87	15	900	25	10	65	0	
88	22	1280	29	7	63	1	
89	8	2539	21	3	76	0	
90	13	1066	36	11	53	0	
91	7	1487	24	26	45	5	
Italië		Miljoen Lire					
86*	13	32494	0	0	9	0	Dochteronderneming van Oostenrijkse fabrikant
87	16	18769	0	0	17	0	
88	12	26939	0	0	4	0	
89	20	56011	0	0	7	0	
90	9	27884	0	0	4	0	
91	13	19694	0	0	48	0	
86/91**	262	NC	0	0	1	0	* Provincie Bolzano ** Overige provincies
Frankr.		Miljoen FF					
87	91	800	100	0	0	0	(*) gepland
88	157	960	0	0.6	0	0	
89	134	700	0	0	0	24	
90	138	510	0	0	0	7	
91	79	525	78	11.5	8	2.5	
92(*)	29	Niet bekend					

DOELSTELLINGEN VAN DE WETGEVING - CONTROLE

- 10 De openbare diensten van de Lid-Staten houden nauwlettend toezicht op kabelbaaninstallaties, ten einde de passagiers een optimaal veiligheidsniveau, overeenkomstig de stand van de techniek, te kunnen garanderen.

De oorzaken van ernstige ongevallen houden verband met het vervoerssysteem in strikte zin (kabelbreuk, ontsporing, breuk van de gondelbevestiging) of met de vaste installaties die het systeem ondersteunen (breuk van de mastverankering). Dit betekent dat de veiligheid van de installaties evenzeer berust op de door de industrie geleverde onderdelen - componenten - als op de wijze waarop deze zijn geassembleerd en op het terrein zijn geïnstalleerd en op het toezicht op de exploitatie.

11. Om deze redenen berust de verantwoordelijkheid voor de goedkeuring van materialen en van kabelbaaninstallaties voor het personenvervoer vóór de openstelling voor het publiek, alsmede het toezicht op in bedrijf zijnde installaties in de verschillende landen over het algemeen bij een gespecialiseerde overheidsdienst.

12. De wettelijk voorgeschreven goedkeuring van componenten kan derhalve niet a priori worden verkregen, doch uitsluitend bij gelegenheid van een bepaalde order van een bepaalde klant. Om de goedkeuringsprocedure voor de verschillende componenten van een bepaald type installatie te starten, moet er dus een overeenkomst zijn gesloten voor een specifieke installatie waarover de autoriteiten zich dan moeten uitspreken.

Deze situatie is zeer ongunstig voor niet-nationale fabrikanten, te meer daar een eerste goedkeuringsprocedure gemiddeld twee jaar duurt en aanzienlijke kosten met zich meebrengt.

13. Evenzo kan de voorgeschreven keuring van de installatie vóór de inbedrijfstelling en de openstelling voor het publiek problemen geven, die zelfs afkeuring en dus vervanging van bepaalde componenten of technische oplossingen kunnen inhouden.

Voor met name niet-nationale fabrikanten kan dit het bijzondere nadeel met zich meebrengen, dat zij zich niet kunnen verbinden tot vaste levertijden. Ook kostenbeheersing kan onmogelijk blijken.

14. Hieruit volgt dat de markt zowel voor componenten als voor complete installaties vrijwel volledig versnipperd is. Met deze maatregel wil de Commissie dit euvel verhelpen en het openstellen van de nationale markten mogelijk maken om het vrije verkeer van goederen en diensten te waarborgen en mede de totstandkoming van een echte interne markt op dit gebied te bewerkstelligen.

15. Overeenkomstig het bepaalde in artikel 100A, lid 3, van het EG-Verdrag dient bij de totstandbrenging van de interne markt te worden uitgegaan van een hoog beschermingsniveau op het gebied van de volksgezondheid, de veiligheid, de milieubescherming en de consumentenbescherming.

De voorgestelde richtlijn is erop gericht een dergelijk hoog beschermingsniveau te waarborgen en met name het veiligheidsniveau te verbeteren in de Lid-Staten die tot dusver nog niet de maatregelen hebben getroffen die nodig zijn om een hoog beschermingsniveau te garanderen.

In een ruimte zonder binnengrenzen moeten de gebruikers namelijk kunnen rekenen op een hoog en gelijkwaardig beschermingsniveau ongeacht de plaats waar de installatie zich in de Gemeenschap bevindt.

16. Naast voorschriften ten aanzien van de constructie, die van invloed zijn op de technische karakteristieken en in het algemeen op de technologie, is het, ten einde ervoor zorg te dragen dat het veiligheidsniveau gehandhaafd blijft, noodzakelijk dat op installaties in bedrijf toezicht wordt gehouden, in de vorm van continue detectie, periodieke controles met korte tussenpozen of seizoeninspecties.

De methoden die daartoe worden toegepast zijn ten opzichte van de beoogde installaties niet technisch neutraal. Deze methoden zijn namelijk afhankelijk van de toegepaste technologieën, waarop zij op hun beurt weer van invloed kunnen zijn. De methoden kunnen in de wetgeving vervat zijn of onderworpen zijn aan technische normen en specificaties.

COMMUNAUTAIRE ACTIE EN SUBSIDIARITEIT

17. Uit het voorgaande blijkt dat om in de Gemeenschap, maar ook in het kader van de EER-Overeenkomst, tot een transparante en werkelijk open markt te komen, een communautaire actie noodzakelijk is. Een aantal mogelijkheden moet worden overwogen, waarbij in het bijzonder rekening wordt gehouden met het subsidiariteitsbeginsel.
18. Ten eerste : wederzijdse erkenning van wettelijke voorschriften. Aangezien de voorschriften doorgaans in termen van inspanningsverplichtingen zijn geformuleerd, zijn zij onderling niet verenigbaar. Wederzijdse erkenning zou derhalve alleen haalbaar zijn, wanneer alle Lid-Staten op hun grondgebied installaties zouden toelaten, waarvan het ontwerp, de constructie en de exploitatie voldoen aan de voorschriften van een andere Lid-Staat.
- Deze oplossing is noch politiek, noch technisch realistisch, aangezien zij ten aanzien van zowel interpretatie als aansprakelijkheid tot onoverkomelijke problemen zou leiden.
19. Een tweede mogelijkheid is vrijwillige normalisatie door de betrokken partijen, een oplossing die uitsluitend voor de componenten mogelijk is. Zonder in de nationale wetgeving vastgelegde gemeenschappelijke criteria zouden deze normen, hoewel de aanbestedende diensten er verplicht aan zouden moeten refereren, stuklopen op de onverenigbaarheid van de nationale voorschriften.
- Normalisatie zonder dat eerst geharmoniseerde wettelijke eisen zijn vastgesteld is derhalve op zich niet voldoende om het probleem op te lossen.
20. Het blijkt derhalve noodzakelijk deze kwestie te regelen door middel van een voorstel voor een richtlijn, waarbij niet alleen de componenten, maar ook de installaties als geheel in aanmerking worden genomen, en waarin ten aanzien van ontwerp, constructie, inbedrijfstelling en exploitatie relevante bepalingen zijn vervat.

In het geval van kabelbaaninstallaties kunnen slechts communautaire maatregelen een werkelijk open en concurrerende markt waarborgen. Met name voor kleinere fabrikanten, die zich thans bij gebrek aan middelen moeten beperken tot de nationale of zelfs plaatselijke markt, betekent dit dat zij op gelijke voet met de drie of vier grote fabrikanten op de gehele communautaire markt zullen kunnen opereren. Anderzijds kan een communautair referentiekader de concurrentiepositie van de Europese industrie op de internationale markt (Scandinavische landen, Noord-Amerika, Japan) alleen maar verstevigen. Voor de gebruikers tenslotte, die voornamelijk uit het buitenland afkomstig zijn, zal dit leiden tot transparantie van en begrip voor de maatregelen die ten behoeve van hun veiligheid, ook tijdens de exploitatie, zijn genomen.

Wat het laatste punt betreft dient te worden benadrukt dat in het voorstel voor een richtlijn de verplichtingen van de Lid-Staten in algemene termen geformuleerd zijn ; de Lid-Staten bepalen zelf welke maatregelen zij treffen.

INHOUD VAN HET VOORSTEL VOOR EEN RICHTLIJN

21. Evenals de huidige nationale voorschriften heeft het voorstel voor een richtlijn betrekking op het systeem als geheel. Dit uitgangspunt brengt met zich mee dat rekening gehouden moet worden met het eindresultaat van de assemblage van de componenten. Vereisten ten aanzien van de componenten zijn :

- **relevantie**, ze moeten binnen hun toepassingsgebied gebruikt worden ;
- **coherentie**, ze moeten verenigbaar zijn met hun omgeving binnen de installatie ;
- **correcte assemblage**, een vereiste voor inbedrijfstelling ;
- **controle en toezicht**, periodiek of continu tijdens de exploitatie.

De verantwoordelijke instanties moeten dus op twee niveaus controle uitoefenen :

- kritische componenten moeten beoordeeld worden op hun gebruiksveiligheid ;
- de installaties als geheel moeten waarborgen bieden voor de veiligheid van de gebruikers en de bescherming van het milieu.

22. Dit voorstel voor een richtlijn maakt dus gebruik van concepten die zijn ontwikkeld in het kader van de nieuwe aanpak voor richtlijnen inzake het "in de handel brengen" en het "vrije verkeer" "van produkten". Het gaat hier met name om begrippen als : essentiële eisen, geharmoniseerde normen, vrijwaringsclausule modules voor conformiteitsbeoordeling, aangemelde instanties enzovoorts.

Het gaat in dit geval echter niet zozeer om een richtlijn inzake het vrije verkeer van produkten. In de eerste plaats is het een instrument om het gebruik van componenten en installaties mogelijk te maken. Dit gebruik is het centrale punt bij de openstelling van markten die aan voorschriften ter bescherming van het publiek zijn onderworpen. Deze voorschriften zijn namelijk van toepassing op voorzieningen en complexe systemen die bedoeld zijn voor dienstverlening aan het publiek. Om deze redenen zijn de bovengenoemde begrippen niet voldoende en dienen naar analogie daarvan nieuwe begrippen te worden gedefinieerd, die van toepassing zijn op systemen als geheel, ook tijdens de exploitatie, in overeenstemming brengen, samenwerking van aangemelde instanties enzovoorts.

Zonder bepalingen als deze zou de openstelling van deze markten nog lange tijd op zich kunnen laten wachten, zelfs indien voor afzonderlijk in aanmerking genomen componenten Europese normen bestaan.

23. Op grond van de voorgaande overwegingen is het dispositief in zes hoofdstukken onderverdeeld :

I Algemeen

Dit hoofdstuk bevat doelstellingen, begripsomschrijvingen en toepassingsgebied, essentiële eisen en bepalingen inzake de keuze van kritische componenten.

II Veiligheidscomponenten

Bepalingen inzake het gebruik van componenten, met name de Europese specificaties, waaronder normen, en inzake de conformiteitsbeoordeling door de aangemelde instanties, alsmede de samenwerking tussen deze instanties.

III Installaties

Dit hoofdstuk is het meest specifiek : de taken en voorrechten van Lid-Staten, aanbestedende diensten, fabrikanten en aangemelde instanties. Het bevat bepalingen ten aanzien van innovatie, keuring voor inbedrijfstelling, exploitatie en het eventueel in overeenstemming brengen van installaties.

IV Aangemelde instanties

V Comité

VI Slotbepalingen

Deze drie hoofdstukken vertonen in vergelijking met reeds van toepassing zijnde richtlijnen geen verdere bijzonderheden.

24. Er zijn acht bijlagen :

I Structuur van kabelbaaninstallaties voor het personenvervoer.

II Essentiële eisen.

III Veiligheidsanalyse.

IV EG-verklaring van overeenstemming van componenten.

V Conformiteitsbeoordeling van componenten, keuze van modules.

VI EG-verklaring van overeenstemming van installaties.

VII EG-keuring van installaties.

VIII Minimumcriteria voor het aanmelden van instanties.

**VOORSTEL VOOR EEN RICHTLIJN VAN HET EUROPEES PARLEMENT
EN DE RAAD BETREFFENDE KABELBAANINSTALLATIES
VOOR HET PERSONENVERVOER**

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE ,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op de artikelen 57, lid 2, 66 en 100A,

Gezien het voorstel van de Commissie (1),

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité⁽²⁾,

Overwegende dat kabelbaaninstallaties voor het personenvervoer ontworpen, aangelegd, in bedrijf genomen en geëxploiteerd worden met het oog op dienstverlening aan het publiek ; dat het bij deze kabelbaaninstallaties vrijwel uitsluitend gaat om mechanische hijsinrichtingen die in toeristische centra in de bergen gebruikt worden en kabelspoorwegen, pendelbanen, gondelbanen, stoeltjesliften en skisleepliften omvatten ;

overwegende dat de exploitatie van deze installaties samenhangt met het toerisme, met name het bergtoerisme, dat een belangrijke factor is voor de economie van de betrokken regio's en van steeds grotere betekenis is voor de handelsbalans van de betrokken staten ; dat voorts uit technisch oogpunt de sector kabelbaaninstallaties raakvlakken heeft met industriële activiteiten ten aanzien van de produktie van kapitaalgoederen en met de bouwnijverheid en de civiele techniek ;

overwegende dat op de Lid-Staten de verantwoordelijkheid berust zich te vergewissen van de veiligheid van kabelbaaninstallaties voor het personenvervoer bij de aanleg en de inbedrijfstelling en gedurende de exploitatie ervan ; dat zij, samen met de plaatselijke autoriteiten, verantwoordelijkheden hebben ten aanzien van grondgebruik, ruimtelijke ordening en milieubescherming ; dat de nationale voorschriften die zij toepassen aanzienlijke verschillen vertonen, dat in deze voorschriften voor de nationale industrie karakteristieke technieken en plaatselijke gewoonten en know-how vervat zijn, dat daarin bijzondere afmetingen en voorzieningen, alsmede speciale karakteristieken worden voorgeschreven ; dat, als gevolg van deze situatie, fabrikanten hun installaties voor elke markt moeten herzien en geen standaardoplossingen kunnen aanbieden ; dat dit beperkingen oplegt aan hun concurrentievermogen ;

overwegende dat het derhalve dienstig is voor de gehele Gemeenschap voor kabelbaaninstallaties en hun componenten essentiële eisen ten aanzien van veiligheid,

(1) PB

(2) PB

gezondheid, milieubescherming en consumentenbescherming vast te stellen ; dat anders de wederzijdse erkenning van voorschriften uit zowel politiek als technisch oogpunt tot onoplosbare problemen ten aanzien van interpretatie en aansprakelijkheid zou leiden ; dat evenzo normalisatie zonder voorafgaande vaststelling van een geharmoniseerd regelgevingskader niet kan leiden tot een oplossing voor de problemen die zich voordoen ;

overwegende dat de verantwoordelijkheid ten aanzien van de goedkeuring van materialen en installaties in de regel bij een gespecialiseerde dienst van de nationale overheid berust ; dat de goedkeuring van de componenten in bepaalde gevallen niet a priori kan worden verkregen, doch slechts naar aanleiding van een bepaalde opdracht die met een bepaalde cliënt is overeengekomen ; dat derhalve de vóór de inbedrijfstelling van de installatie en de openstelling voor het publiek vereiste keuring kan leiden tot de afkeuring van bepaalde componenten of bepaalde technologische oplossingen ; dat dergelijke gevallen leiden tot extra kosten en langere levertijden, en met name voor niet-nationale fabrikanten bijzonder ongunstig zijn ; dat de overheidsdiensten bovendien bijzonder toezicht houden op kabelbaaninstallaties, ook wanneer deze in bedrijf zijn ; dat de oorzaken van ernstige ongevallen verband houden met ofwel de vervoersinrichting in strikte zin, ofwel de vaste installaties die de inrichting ondersteunen, ofwel de wijze waarop de inrichting wordt geëxploiteerd en onderhouden ;

overwegende dat in deze omstandigheden de veiligheid van de installaties evenzeer van de kwaliteit van de door de industrie geleverde onderdelen afhankelijk is als van de wijze waarop deze ter plekke worden gemonteerd en geïnstalleerd, en de wijze waarop het toezicht hierop wordt uitgeoefend ; dat hieruit het belang blijkt van een algeheel overzicht van de installatie voor het evalueren van het veiligheidsniveau alsmede van een gemeenschappelijke benadering op communautair niveau van de kwaliteitsborging ; dat gezien deze omstandigheden, ten einde de fabrikanten in staat te stellen de problemen waarvoor zij zich gesteld zien het hoofd te bieden en de gebruikers de gelegenheid te geven hun vrije tijd ten volle te benutten en, naar welke Lid-Staat zij zich ook begeven, op dezelfde wijze van kabelbaaninstallaties gebruik te maken, eisen en controle- en keuringsprocedures die in de gehele Gemeenschap op eenvormige wijze worden toegepast, dienen te worden vastgesteld ;

overwegende dat de gebruikers, die uit alle Lid-Staten van de Gemeenschap en zelfs van daarbuiten afkomstig zijn, ervan verzekerd moeten kunnen zijn dat het veiligheidsniveau voldoende is ; dat hiertoe procedures dienen te worden vastgesteld en middelen ingesteld voor onderzoek, controle en keuring ; dat deze middelen het gebruik omvatten van genormaliseerde technische voorzieningen, welke in de installaties dienen te worden ingebouwd ;

overwegende dat krachtens Richtlijn 85/337/EEG een milieueffectbeoordeling van kabelbaaninstallaties is vereist indien dergelijke projecten, met name gezien de aard, omvang of ligging daarvan, aanzienlijke gevolgen voor het milieu kunnen hebben ;

overwegende dat kabelbaaninstallaties binnen de werkingssfeer vallen van Richtlijn 90/531/EEG van de Raad van 17 september 1990 betreffende de procedures voor het

plaatsen van opdrachten - voor werkzaamheden en leveringen - in de sectoren water - en energievoorziening, vervoer en telecommunicatie (3)

overwegende dat de aanbestedende diensten de technische specificaties in de algemene stukken of in het bestek voor elke opdracht dienen te vermelden ; dat deze technische specificaties dienen te worden vastgesteld door verwijzing naar Europese specificaties, indien deze bestaan ; dat een Europese specificatie een gemeenschappelijke technische specificatie is, een Europese technische goedkeuring of een nationale norm waarin een Europese norm omgezet is ;

overwegende dat een geharmoniseerde Europese norm door een Europese normalisatie-instelling, namelijk CEN, CENELEC of ETSI, wordt vastgesteld in opdracht van de Commissie en dat de referentie daarvan in het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen bekend wordt gemaakt ;

overwegende dat bij gebreke van Europese specificaties de technische specificaties, voor zover mogelijk, moeten worden vastgesteld door verwijzing naar andere in de Gemeenschap gebruikte normen, dat de aanbestedende diensten de extra specificaties kunnen vaststellen die nodig zijn ter aanvulling van de Europese specificaties of de andere normen ; dat deze bepalingen er in alle gevallen voor zorg moeten dragen dat aan de op Europees niveau geharmoniseerde eisen, waaraan kabelbaaninstallaties voor het personenvervoer moeten beantwoorden, wordt voldaan ;

overwegende het belang voor de Gemeenschap van een internationaal normalisatiesysteem dat normen kan voortbrengen die daadwerkelijk door de internationale handelspartners worden gebruikt en die aan de eisen van het Gemeenschapsbeleid voldoen ; dat de Europese normalisatie-instellingen derhalve hun samenwerking met de internationale normalisatie-organisaties moeten voortzetten ;

overwegende dat de aanbestedende diensten in de algemene stukken of in het bestek voor elke opdracht de controle- en keuringsprocedures vermelden die op de installaties en de componenten daarvan zullen worden toegepast ; dat deze procedures, met name wat de componenten betreft, dienen aan te sluiten op Resolutie 90/C 10/01 van de Raad van 21 december 1989 betreffende een globale aanpak op het gebied van de conformiteitsbeoordeling⁽⁴⁾ ; dat het begrip "component" niet uitsluitend materiële, maar ook immateriële objecten, zoals computerprogramma's omvat ; dat de conformiteitsbeoordelingsprocedures voor de componenten dienen te zijn gebaseerd op de modules die zijn opgenomen in Besluit 90/683/EEG van de Raad van 13 december 1990⁽⁵⁾ betreffende de modules voor de verschillende fasen van de conformiteitsbeoordelingsprocedures die in de richtlijnen voor technische harmonisatie moeten worden gebruikt ; dat voor uit veiligheidsoogpunt kritische componenten beginselen en voorwaarden dienen te worden vastgesteld voor de toepassing van kwaliteitsborging in de ontwerpfasen ; dat deze handelwijze noodzakelijk is om te bevorderen dat ondernemingen een kwaliteitsborgingssysteem toepassen ;

(3)PB L 297 van 29.10.1990

(4)PB C 10 van 16.1.1990

(5)PB L 380 van 31.12.1990

overwegende dat een inventarisatie verricht dient te worden van die componenten, waarop de veiligheid van de installatie berust ; dat dit geschiedt door het ontwerp aan een methodische veiligheidsanalyse te onderwerpen ;

overwegende dat de aanbestedende diensten in hun bestekken, met name voor de componenten, onder verwijzing naar de Europese specificaties de kenmerken vaststellen welke de fabrikanten volgens contract in acht moeten nemen ; dat, gezien deze omstandigheden, de conformiteit van de componenten voornamelijk samenhangt met hun toepassingsgebied en niet alleen met het vrije verkeer binnen de gemeenschappelijke markt ;

overwegende dat het derhalve niet noodzakelijk is dat de fabrikant de EG-markering aanbrengt op componenten die aan de bepalingen van deze richtlijn zijn onderworpen maar dat op grond van de conformiteitsbeoordeling die volgens de in de richtlijn vastgestelde procedures wordt verricht, de conformiteitsverklaring van de fabrikant voldoende is ; dat zulks geen afbreuk doet aan de verplichting voor de fabrikanten om op bepaalde componenten de EG-markering aan te brengen die het bewijs vormt van de overeenstemming met andere communautaire bepalingen die voor deze componenten gelden ;

overwegende dat de verantwoordelijkheid van de Lid-Staten op hun grondgebied ten aanzien van de veiligheid, de volksgezondheid en andere onder de essentiële eisen vallende aspecten moet worden erkend in een vrijwaringsclausule die in de desbetreffende communautaire procedures voorziet ;

overwegende dat voor de keuring van installaties vóór de inbedrijfstelling daarvan dezelfde benadering dient te worden gevolgd ; dat de bevoegde instanties door middel van deze keuring dienen te kunnen vaststellen of het bereikte resultaat in elk stadium van het ontwerp, de productie en de inbedrijfstelling in overeenstemming is met de bepalingen die van toepassing zijn ; dat zulks er eveneens toe dient te leiden, dat fabrikanten, in welk land dan ook, kunnen rekenen op gelijke behandeling ; dat derhalve een module dient te worden vastgesteld waarin de beginselen en voorwaarden voor de EG-keuring van de installaties zijn vastgelegd ;

overwegende dat voor kabelbaaninstallaties technologische innovaties slechts op ware grootte kunnen worden getest bij de daadwerkelijke totstandkoming van een installatie ; dat gezien deze omstandigheden moet worden voorzien in een procedure waarin, met inachtneming van de verplichting om aan de essentiële eisen te voldoen, toegestane afwijkingen zijn vastgesteld ;

overwegende dat er geen noodzaak bestaat om alle bestaande installaties in overeenstemming te brengen met de bepalingen die van toepassing zijn op nieuwe installaties ; dat zulks bij het constateren van een duidelijk onveilige situatie evenwel noodzakelijk kan blijken ;

overwegende dat de aangemelde instanties die belast zijn met de tenuitvoerlegging van de conformiteitsbeoordelingsprocedures, zowel voor de installaties als voor de componenten, hun besluiten zo veel mogelijk dienen te coördineren, met name bij gebreke van Europese specificaties ; dat de Commissie hierop dient toe te zien ;

overwegende dat het voor de adequate toepassing van de essentiële eisen met name met betrekking tot de veiligheid van de installatie in zijn geheel en de coördinatie van de procedures noodzakelijk is dat een specifiek comité wordt ingesteld,

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD :

19
HOOFDSTUK I

ALGEMEEN

Artikel 1

1. Deze richtlijn heeft betrekking op kabelbaaninstallaties voor het personenvervoer.
2. In deze richtlijn wordt onder kabelbaaninstallaties voor het personenvervoer verstaan kapitaalgoederen die worden gevormd door verschillende componenten die ontworpen, geconstrueerd, geassembleerd en in bedrijf gesteld worden met het oog op de exploitatie van een vervoerdienst die het publiek ter beschikking staat.
In deze apparaten, die op een bepaald terrein zijn geïnstalleerd, worden personen vervoerd in voertuigen of voortgetrokken door inrichtingen waarvan de ophanging en/of de tractie verzorgd wordt door kabels die langs het af te leggen traject zijn geïnstalleerd of zich daarlangs voortbewegen.
3. De betrokken installaties zijn met name :
 - a) **kabelspoorwegen** : de voortbeweging geschiedt op wielen over een weg of een spoorweg;
 - b) **pendelbanen** : doorgaans uitgerust met twee kabels, d.w.z. dat de ophanging van de twee gondels verzorgd wordt door een of meer draagkabels en de tractie door een of meer trekkabels;
 - c) **gondelbanen** : doorgaans uitgerust met één kabel, d.w.z. dat de ophangings- en tractiefuncties verenigd zijn in één kabel of stel kabels. De voortbeweging is continu en geschiedt in één richting;
 - d) **stoeltjesliften** : doorgaans uitgerust met vaste koppelingen;
 - e) **skisleepliften** : verzorgen doorgaans het vervoer op een skiterrein.
4. Deze richtlijn is zowel op installaties als op componenten van toepassing en heeft betrekking op de harmonisatiebepalingen die noodzakelijk en voldoende zijn om de naleving te waarborgen van de in artikel 3 bedoelde essentiële eisen ten aanzien van deze installaties en componenten.

5. In deze richtlijn wordt verstaan onder :

- **"installatie"**: compleet systeem, op een terrein geïnstalleerd en de volgende subsystemen omvattend waarvan in bijlage I een meer gedetailleerde beschrijving wordt gegeven :
 - * infrastructuur;
 - * elektrische en telecommunicatie-inrichtingen;
 - * mechanische inrichtingen;
 - * voertuigen;
 - * voorzieningen voor het publiek;
 - * exploitatie.
- **"component"** : elementair onderdeel, groep onderdelen, deelverzameling of geheel van materiaal dat/die verwerkt is in de subsystemen die onderdeel zijn van de installatie zoals aangegeven in bijlage I.
- **"veiligheidscomponent"** : component van de installatie waarvan een defect of storing gevaar kan opleveren voor personen, of het nu om passagiers, werknemers of derden gaat.

Artikel 2

De bepalingen van deze richtlijn zijn van toepassing onverminderd de bepalingen ter zake van andere communautaire richtlijnen, in het bijzonder met betrekking tot de Europese specificaties voor componenten, tenzij het met name in het geval van veiligheidscomponenten, voor de naleving van de essentiële eisen van deze richtlijn noodzakelijk is dat gebruik wordt gemaakt van speciaal daartoe vastgestelde Europese specificaties.

Artikel 3

1. De installaties en componenten waarop deze richtlijn van toepassing is moeten voldoen aan de in bijlage II vermelde essentiële eisen.
2. De overeenstemming van een component met de daarvoor geldende essentiële eisen wordt vastgesteld aan de hand van de desbetreffende Europese specificaties voor zover deze bestaan.
3. De referenties van de Europese specificaties, die ofwel gemeenschappelijke technische specificaties ofwel Europese technische goedkeuringen in de zin van Richtlijn 90/531/EEG ofwel in nationale normen omgezette geharmoniseerde Europese normen zijn, worden bekendgemaakt in het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen.

De Lid-Staten publiceren de referenties van de nationale normen waarin de geharmoniseerde normen zijn omgezet.

4. Bij gebreke van Europese specificaties en onverminderd het bepaalde in artikel 17 verstrekken de Lid-Staten de overige Lid-Staten en de Commissie de lijst van die gedeelten van de in gebruik zijnde technische voorschriften, normen en technische specificaties, welke voor de toepassing van de essentiële eisen van belang zijn.
5. Noodzakelijke aanvullende technische specificaties ter aanvulling op de Europese specificaties of op andere normen mogen er niet toe leiden dat niet langer aan de essentiële eisen wordt voldaan.
6. Wanneer een Lid-Staat of de Commissie van mening is dat de in lid 2 bedoelde Europese specificaties niet geheel voldoen aan de in artikel 3 bedoelde essentiële eisen die daarop betrekking hebben, legt de Commissie of de Lid-Staat de kwestie, met opgave van redenen, voor aan het in artikel 18 bedoelde comité. Het comité brengt met spoed advies uit.

Afhankelijk van het advies van dit comité en, indien het gaat om geharmoniseerde normen, na raadpleging van het bij Richtlijn 83/189/EEG ingestelde comité, stelt de Commissie de Lid-Staten ervan in kennis of al dan niet dient te worden overgegaan tot schrapping van de betreffende Europese specificaties uit de in lid 3 bedoelde publikaties.

Artikel 4

1. De installaties worden onderworpen aan een veiligheidsanalyse om na te gaan of het ontwerp en de architectuur van het project in samenhang met zijn omgeving de mogelijkheid bieden om ook in de minst gunstige omstandigheden tot bevredigende veiligheidsvoorwaarden te komen.
2. Aan de hand van de veiligheidsanalyse kan met name worden aangegeven welke veiligheidscomponenten van de installatie aan de in hoofdstuk II bedoelde bepalingen zijn onderworpen.

22
HOOFDSTUK II

VEILIGHEIDSCOMPONENTEN

Artikel 5

De Lid-Staten nemen alle nodige maatregelen om er zorg voor te dragen dat de veiligheidscomponenten waarop deze richtlijn van toepassing is :

- uitsluitend in de handel worden gebracht indien met behulp daarvan installaties tot stand kunnen worden gebracht die aan de in artikel 3 bedoelde essentiële eisen voldoen;
- binnen hun toepassingsgebied in overeenstemming met hun gebruiksdoel worden gebruikt en op de juiste wijze worden geïnstalleerd en onderhouden.

Artikel 6

De Lid-Staten mogen op grond van deze richtlijn het in de handel brengen van veiligheidscomponenten met het oog op het gebruik daarvan in een installatie op hun grondgebied niet verbieden, beperken of belemmeren indien deze componenten aan de bepalingen van de richtlijn voldoen.

Artikel 7

1. De Lid-Staten beschouwen de in artikel 4 bedoelde veiligheidscomponenten die zijn voorzien van de EG-verklaring van overeenstemming waarvan het model in bijlage IV is gegeven, als in overeenstemming met alle daarvoor geldende bepalingen van de richtlijn.
2. De EG-verklaring van overeenstemming wordt opgesteld door de fabrikant of diens in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde op basis van de modules van Besluit 90/683/EEG zoals aangegeven in bijlage V.
3. De conformiteitsbeoordelingsprocedure voor een component wordt op verzoek van de fabrikant of diens in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde ingesteld door de in artikel 16 bedoelde aangemelde instantie die hij daartoe heeft aangewezen.
4. Wanneer de veiligheidscomponenten onderworpen zijn aan andere communautaire richtlijnen die op andere aspecten betrekking hebben, bewijst de EG-verklaring van

overeenstemming in deze gevallen dat de veiligheidscomponenten ook aan de eisen van deze andere richtlijnen voldoen.

5. Indien de fabrikant of diens in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde niet aan de verplichtingen van de voorgaande leden heeft voldaan, rusten deze verplichtingen op een ieder die de component in de handel brengt. Dezelfde verplichtingen gelden voor diegene die componenten of onderdelen van componenten van verschillende herkomst assembleert of die de componenten voor eigen gebruik vervaardigt.
6. Onverminderd het bepaalde in artikel 8 :
 - a) ontstaat, wanneer een Lid-Staat vaststelt dat de EG-verklaring van overeenstemming ten onrechte is opgesteld, voor de fabrikant of zijn in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde de verplichting om onder de door deze Lid-Staat vastgestelde voorwaarden de component in overeenstemming te brengen en aan de overtreding een einde te maken;
 - b) indien de tekortkoming blijft bestaan moet de Lid-Staat de dienstige maatregelen treffen om het in de handel brengen van de betrokken component te beperken of te verbieden dan wel om te zorgen voor het uit de handel nemen ervan volgens de procedures van artikel 8.

Artikel 8

1. Wanneer een Lid-Staat vaststelt dat componenten die voorzien zijn van de in artikel 7, lid 1, bedoelde EG-verklaring van overeenstemming, die in de handel zijn gebracht en die overeenkomstig hun gebruiksdoel worden gebruikt, ertoe kunnen leiden dat niet aan de in artikel 3 bedoelde essentiële eisen wordt voldaan, neemt hij alle nodige maatregelen om het toepassingsgebied van die componenten te beperken of het gebruik ervan te verbieden.

De Lid-Staat brengt de Commissie onmiddellijk van de getroffen maatregelen op de hoogte, geeft de redenen aan voor zijn besluit en, in het bijzonder, of de niet-overeenstemming het gevolg is van:

- a) het niet in acht nemen van de essentiële eisen;
 - b) een verkeerde toepassing van de in artikel 3, leden 2, 3 en 4, bedoelde Europese specificaties, voor zover om toepassing van deze specificaties wordt gevraagd;
 - c) een tekortkoming van de in artikel 3, leden 2, 3 en 4, bedoelde Europese specificaties.
2. De Commissie treedt zo spoedig mogelijk met de betrokken partijen in overleg. Wanneer de Commissie na afloop van het overleg vaststelt dat de maatregel gerechtvaardigd is, stelt zij de Lid-Staat die hem heeft genomen en de overige Lid-Staten daarvan onmiddellijk in kennis. Wanneer de Commissie na dit overleg vaststelt dat de maatregel niet gerechtvaardigd is, stelt zij de Lid-Staat die hem heeft genomen alsook de fabrikant of diens in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde daarvan onmiddellijk in kennis. Wanneer de reden van het in lid 1 bedoelde besluit een tekortkoming is van de in artikel 3, leden 2, 3 en 4, bedoelde Europese specificaties, is de in artikel 3, lid 6, bedoelde procedure van toepassing.

3. Wanneer een component die voorzien is van de in artikel 7, lid 1, bedoelde EG-verklaring van overeenstemming niet in overeenstemming blijkt, neemt de bevoegde Lid-Staat passende maatregelen tegen degene die de verklaring heeft opgesteld en stelt hij de Commissie en de overige Lid-Staten daarvan in kennis.
4. De Commissie draagt er zorg voor dat de Lid-Staten op de hoogte worden gehouden van het verloop en de resultaten van de procedure.

HOOFDSTUK III

INSTALLATIES

Artikel 9

Elke Lid-Staat is gerechtigd vergunning te geven tot inbedrijfstelling van op zijn grondgebied gevestigde kabelbaaninstallaties voor het personenvervoer.

Te dien einde nemen de Lid-Staten alle nodige maatregelen om erop toe te zien dat installaties waarop deze richtlijn van toepassing is slechts in bedrijf worden gesteld wanneer zij op zodanige wijze zijn ontworpen, aangelegd en geïnstalleerd, dat zij niet in strijd zijn met de essentiële eisen die op deze installaties van toepassing zijn.

Artikel 10

1. De Lid-Staten mogen op grond van deze richtlijn de aanleg, de inbedrijfstelling en de exploitatie op hun grondgebied van installaties die voldoen aan de bepalingen van deze richtlijn niet verbieden, beperken of belemmeren.
2. Een Lid-Staat kan op zijn grondgebied afwijken van het bepaalde in lid 1, wanneer een installatie die weliswaar voldoet aan de essentiële eisen, ten aanzien van ontwerp of constructie geheel of ten dele nieuwe kenmerken vertoont en wanneer zij overeenkomt met het in artikel 12, lid 1, bedoelde geval. De mogelijkheid tot afwijking vervalt wanneer aan de voorwaarden van lid 3 van artikel 12 is voldaan.

Artikel 11

1. Installaties die zijn voorzien van de EG-verklaring van overeenstemming waarvan het model in bijlage VI is gegeven en die vergezeld gaat van het in lid 5 bedoelde technisch dossier, worden door de Lid-Staten geacht in overeenstemming te zijn met de in artikel 3 bedoelde essentiële eisen die op hen van toepassing zijn.
2. De EG-verklaring van overeenstemming wordt opgesteld door de aanbestedende dienst of diens gemachtigde op basis van de in bijlage VII aangegeven EG-keuringsprocedure.
3. De EG-keuringsprocedure wordt op verzoek van de aanbestedende dienst of diens gemachtigde ingesteld door de in artikel 16 bedoelde aangemelde instantie die hij daartoe heeft aangewezen.
4. De opdracht van de met de EG-keuring van een installatie belaste aangemelde instantie vangt aan in de ontwerpfasen en bestrijkt de gehele aanlegperiode, tot aan de oplevering voor inbedrijfstelling van de installatie.

5. De aangemelde instantie stelt het technisch dossier samen dat bij de EG-verklaring van overeenstemming wordt gevoegd. Het technisch dossier moet alle noodzakelijke documenten bevatten in verband met de kenmerken van de installatie alsook in voorkomend geval alle stukken tot staving van de overeenstemming van de componenten. Het dient tevens alle gegevens te bevatten betreffende de gebruiksvoorwaarden en -beperkingen en de voorschriften inzake onderhoud, continu of periodiek toezicht, afstelling en instandhouding.

Artikel 12

1. In afwijking van het bepaalde in artikel 11, lid 1, kan een Lid-Staat op zijn grondgebied, op grond van een voorlopige EG-keuring waaruit blijkt dat de installatie aan de essentiële eisen voldoet, vergunning verlenen tot de inbedrijfstelling van een installatie die ten aanzien van ontwerp of constructie geheel of ten dele nieuwe kenmerken vertoont.
2. De aangemelde instantie die de voorlopige EG-keuringsprocedure heeft ingesteld, doet in het kader van de in artikel 17 bedoelde coördinatie haar partners de conclusies van haar onderzoek toekomen en licht deze op hun verzoek in over het functioneren van de installatie in bedrijf ten aanzien van de nieuwe aspecten ervan.
3. De Lid-Staat mag voor installaties die dezelfde nieuwe aspecten vertonen slechts binnen een termijn van twee jaar na de inbedrijfstelling van de eerste installatie dezelfde afwijking toestaan.

Na afloop van deze termijn moet de aangemelde instantie die de voorlopige EG-keuringsprocedure heeft ingesteld, de in artikel 17 bedoelde coördinatieprocedure inleiden, ten behoeve van de definitieve EG-keuring en de EG-verklaring van overeenstemming.

Artikel 13

1. Wanneer een Lid-Staat van mening is dat een installatie die voorzien is van een EG-verklaring van overeenstemming niet geheel voldoet aan de in artikel 3 bedoelde essentiële eisen, kan hij verzoeken dat een aanvullende keuring wordt verricht, voordat hij vergunning verleent tot het in bedrijf stellen van deze installatie op zijn grondgebied.
2. De Lid-Staat stelt de Commissie onverwijld in kennis van de aanvullende keuring waarom hij heeft verzocht, met vermelding van de motivering. De Commissie leidt onmiddellijk de in artikel 17 bedoelde coördinatieprocedure in die in voorkomend geval kan leiden tot wijziging van de in artikel 3, lid 2, bedoelde Europese specificaties betreffende de installaties.

Artikel 14

De bepalingen van deze richtlijn zijn eveneens van toepassing wanneer aan bestaande installaties belangrijke herstel- of wijzigingswerkzaamheden worden verricht.

Artikel 15

1. De Lid-Staten nemen alle noodzakelijke maatregelen opdat de installaties waarop deze richtlijn van toepassing is slechts in bedrijf kunnen worden gehouden wanneer zij naar behoren worden onderhouden en in overeenstemming met hun bestemming worden gebruikt, met inachtneming van de in artikel 3 bedoelde essentiële eisen.
2. Wanneer een Lid-Staat vaststelt dat een installatie in bedrijf duidelijk onveilig is en een gevaar vormt voor passagiers, werknemers of derden, neemt hij onmiddellijk de noodzakelijke maatregelen om aan deze situatie een einde te maken.

HOOFDSTUK IV

AANGEMELDE INSTANTIES

Artikel 16

1. De Lid-Staten delen de Commissie en de overige Lid-Staten mee welke instanties door hen zijn belast met de uitvoering van de in artikel 7 bedoelde conformiteitsbeoordelingsprocedure en met de in artikel 11 bedoelde keuringsprocedure, waarbij voor elke instantie de bevoegdheid ervan wordt aangegeven.

De Commissie kent deze instanties een identificatienummer toe. De Commissie publiceert in het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen de lijst van deze instanties met hun identificatienummer en zorgt ervoor dat deze lijst wordt bijgewerkt.

2. De Lid-Staten passen voor de beoordeling van de aan te melden instanties de in bijlage VIII vermelde criteria toe. Instanties die voldoen aan de beoordelingscriteria van de relevante geharmoniseerde normen uit de EN 45000-serie, worden geacht ook te voldoen aan de criteria van bijlage VIII.
3. Een Lid-Staat die een instantie heeft aangemeld moet die aanmelding intrekken indien hij vaststelt dat de instantie niet meer aan de in bijlage VIII bedoelde criteria voldoet.

Artikel 17

1. Ten einde een samenhangende toepassing van deze richtlijn en met name van de bepalingen van bijlage V inzake de conformiteitsbeoordeling van componenten en van bijlage VII inzake de EG-keuringsprocedure van installaties te waarborgen, ziet de Commissie erop toe dat de in artikel 16 bedoelde aangemelde instanties, in het bijzonder wanneer Europese specificaties ontbreken, in nauwe samenwerking hun beslissingen nemen.
2. Coördinatievergaderingen van de aangemelde instanties worden belegd op verzoek van de Commissie, van het in artikel 18 bedoelde comité of op eigen initiatief. Op verzoek van de Commissie kan de Lid-Staten worden opgedragen een uitputtende lijst samen te stellen van door hen aangewezen aangemelde instanties die aan de coördinatievergaderingen deelnemen.
3. De in het kader van de coördinatievergaderingen verrichte werkzaamheden kunnen in voorkomend geval leiden tot het opstellen van Europese specificaties, waarin met name wordt aangegeven welke verrichtingen noodzakelijk zijn voor de constatering van de overeenstemming van componenten of installaties met de bepalingen van deze richtlijn.

HOOFDSTUK V

COMITE

Artikel 18

De Commissie wordt bijgestaan door een comité van raadgevende aard bestaande uit vertegenwoordigers van de Lid-Staten en voorgezeten door de vertegenwoordiger van de Commissie.

Volgens onderstaande procedure kunnen aan het comité alle aangelegenheden worden voorgelegd die verband houden met de tenuitvoerlegging en de praktische toepassing van deze richtlijn.

De vertegenwoordiger van de Commissie legt het comité een ontwerp voor van de te nemen maatregelen. Het comité brengt binnen een termijn die de voorzitter kan vaststellen naar gelang van de urgentie van de materie advies uit over dit ontwerp, zo nodig door middel van een stemming. Het advies wordt in de notulen opgenomen; voorts heeft iedere Lid-Staat het recht te verzoeken dat zijn standpunt in de notulen wordt opgenomen.

De Commissie houdt zoveel mogelijk rekening met het door het comité uitgebrachte advies. Zij brengt het comité op de hoogte van de wijze waarop zij rekening heeft gehouden met dit advies.

HOOFDSTUK VI**SLOT BEPALINGEN****Artikel 19**

Ieder krachtens deze richtlijn genomen besluit tot beperking van het gebruik van componenten in een installatie of van de aanleg en inbedrijfstelling van een installatie wordt nauwkeurig gemotiveerd. Het wordt zo spoedig mogelijk aan de belanghebbende medegedeeld, met vermelding van de rechtsmiddelen die volgens de in de betrokken Lid-Staat geldende wetgeving openstaan, alsmede van de termijnen waarbinnen deze rechtsmiddelen moeten worden ingesteld.

Artikel 20

1. De Lid-Staten wijzigen hun wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen zodanig dat uiterlijk op 31 december 1995 het gebruik van veiligheidscomponenten en de inbedrijfstelling en exploitatie van installaties die aan deze richtlijn voldoen, zijn toegestaan.
Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.
2. Wanneer de Lid-Staten de in lid 1 bedoelde bepalingen vaststellen, wordt in die bepalingen naar deze richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden door de Lid-Staten vastgesteld.

Artikel 21

Deze richtlijn treedt in werking op de 21e dag volgende op die van zijn bekendmaking in het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen.

Gedaan te Brussel,

Voor het Parlement

De Voorzitter

Voor de Raad

De Voorzitter

BIJLAGE I**KABELBAANINSTALLATIES VOOR HET PERSONENVERVOER
STRUCTUUR****1 Infrastructuur**

- 1.1 tracé, profiel, maximumsnelheid, capaciteit
- 1.2 stations (gebouwen, toegangswegen, garages, werkplaatsen)
- 1.3 lijnconstructies
- 1.4 kabels
- 1.5 inrichtingen voor de ondersteuning, verankering en het onder spanning brengen van de kabels.

2 Elektrische voeding en telecommunicatie

- 2.1 elektrische voeding
- 2.2 gegarandeerde functies
- 2.3 bedienings- en regelinrichtingen
- 2.4 telecommunicatie

3 Mechanische inrichtingen

- 3.1 aandrijving
- 3.2 remmen
- 3.3 geleiding in het station
- 3.4 mechanismen in de stations
- 3.5 lijnmechanismen
- 3.6 bijzondere voorzieningen voor reddingsgondels

4 Voertuigen

- 4.1 loopwerk
- 4.2 verbinding met de kabels
- 4.3 passagiersruimte
- 4.4 verbinding loopkat - passagiersruimte
- 4.5 remsysteem

5 Voorzieningen voor het publiek

- 5.1 in- en uitgang (tourniquets)
- 5.2 kaartverkoop, inlichtingen
- 5.3 reddingsuitrusting
- 5.4 alarminstallaties

6 Exploitatie

- 6.1 personeel
- 6.2 normale dienst
- 6.3 dienst in buitengewone omstandigheden
- 6.4 onregelmatigheden en ongevallen - redding
- 6.5 onderhoud, onderzoek en proeven

BIJLAGE II : ESSENTIËLE EISEN

1. Onderwerp

In deze bijlage worden de essentiële eisen vastgesteld die van toepassing zijn op het ontwerp, de aanleg, de inbedrijfstelling en de exploitatie van de in deze richtlijn bedoelde kabelbaaninstallaties voor het personenvervoer.

2. Algemene eisen

2.1 Veiligheid van personen

De veiligheid van passagiers, werknemers en derden is een fundamentele vereiste in het kader van het ontwerp, de aanleg en de exploitatie van kabelbaaninstallaties voor het personenvervoer.

2.2 Beginselen van de geïntegreerde veiligheid

Bij het ontwerp, de vervaardiging en de exploitatie van kabelvervoerinrichtingen moeten de volgende beginselen worden toegepast, in de aangegeven volgorde:

- risico's uitsluiten of, indien dat niet mogelijk is, beperken, door het integreren in ontwerp en constructie van voorzieningen ter voorkoming ervan;
- noodzakelijke beveiligingsmaatregelen vaststellen en erin voorzien voor risico's die niet door voorzieningen in ontwerp en constructie kunnen worden uitgesloten;
- vaststellen en vermelden welke voorzorgsmaatregelen genomen moeten worden om risico's die niet door de genoemde voorzieningen en maatregelen volledig kunnen worden uitgesloten, te vermijden.

2.3 Invloed van externe factoren

Bij het ontwerp, de aanleg en de exploitatie van kabelvervoersinrichtingen moet, behalve met de categorie en het type installatie, ook rekening gehouden worden met de aard en de ligging van het terrein waarop zij zijn geïnstalleerd, met de natuurlijke risico's van de omgeving en met de nabijheid van andere infrastructuurobjecten. In het geval van installaties die een aanzienlijk effect kunnen hebben op uit milieuoogpunt gevoelige zones, zoals de uit hoofde van het Gemeenschapsrecht aangewezen speciale beschermingszones, kan een vergunning alleen worden verleend nadat een beoordeling heeft plaatsgevonden overeenkomstig de bepalingen van Richtlijn 85/337/EEG.

2.4 Dimensionering

- 2.4.1 De installatie en alle componenten moeten zodanig zijn gedimensioneerd, ontworpen en gebouwd, dat zij met een voldoende veiligheidsniveau bestand zijn tegen de belasting die overeenkomt met alle normaal voorzienbare bedrijfsomstandigheden, waarbij met name met externe factoren, dynamische effecten en vermoeiingsverschijnselen rekening gehouden moet worden, en de grondregels van de bouwkunst, met name ten aanzien van de materiaalkeuze, in acht genomen moeten worden.
- 2.4.2 De installatie moet ook, zonder dat persoonlijke of materiële schade optreedt, bestand zijn tegen consecutieve belasting en normaal voorzienbare gebeurtenissen die zich buiten bedrijf voordoen.

2.5 Montage

- 2.5.1 De componenten en de installatie moeten zodanig zijn ontworpen en gebouwd dat zij veilig kunnen worden geassembleerd en gemonteerd, rekening houdend met de wijze waarop zij gehanteerd en verplaatst moeten worden.
- 2.5.2 Het ontwerp van de componenten moet fouten bij de montage of hermontage van bepaalde onderdelen, waardoor risico's zouden kunnen ontstaan, onmogelijk maken, of, wanneer dit niet mogelijk is, moeten op de componenten zelf aanwijzingen aangebracht worden.

2.6 Integriteit van de installatie

- 2.6.1 Componenten waarbij de veiligheid in het geding is moeten zodanig zijn ontworpen, gebouwd en gebruikt dat de functionele integriteit van deze componenten en/of de veiligheid van de installatie, zoals omschreven in de in bijlage III bedoelde veiligheidsanalyse, te allen tijde gewaarborgd blijft, met een zodanige veiligheidsmarge dat de kans op een defect zeer gering is.
- 2.6.2 De installatie dient zodanig te zijn ontworpen en gebouwd en op zodanige wijze te worden geëxploiteerd dat bij een defect van een component dat direct of indirect van invloed kan zijn op de veiligheid, tijdig passende technische maatregelen kunnen worden getroffen.
- 2.6.3 De in de twee voorgaande punten bedoelde waarborgen zijn van toepassing op elk willekeurig tijdsinterval tussen twee geplande inspecties van de betrokken component.

- 2.6.4 Er moeten maatregelen worden getroffen om te voorkomen dat in de installatie of in de nabijheid daarvan optredende brand gevaar oplevert voor personen.
- 2.6.5 Er moeten bijzondere maatregelen worden getroffen voor de bescherming van de installatie en van personen tegen de bliksem.
- 2.6.6 De installatie moet zodanig zijn ontworpen en gebouwd dat het niveau van interne en externe geluids- en trillingshinder aan de voorschriften voldoet.

2.7 Veiligheidsvoorzieningen

- 2.7.1 Defecten in de installatie die kunnen leiden tot een voor de veiligheid nadelige storing moeten worden gedetecteerd en met een signaal aangegeven, tenzij zulks onmogelijk is. Hetzelfde geldt voor normaal voorzienbare gebeurtenissen van buitenaf die de veiligheid in gevaar kunnen brengen.
- 2.7.2 Signalen die duiden op aldus gedetecteerde defecten of gebeurtenissen moeten verwerkt worden door een veiligheidsvoorziening die automatisch de installatie tijdig tot stilstand brengt, ofwel door middel van een passend alarmsignaal onmiddellijk het bedieningspersoneel van de installatie waarschuwt.
- 2.7.3 Nadat de installatie is stopgezet door een veiligheidsvoorziening mag deze niet weer in werking gesteld worden zonder dat passende maatregelen zijn getroffen.

2.8 Onderhoud

De installatie moet zodanig zijn ontworpen en gebouwd dat zowel gewone als buitengewone herstel- en onderhoudswerkzaamheden en -procedures op veilige wijze kunnen worden verricht.

3. Infrastructurele eisen

3.1 Opstelling en profiel

- 3.1.1 De installatie moet zodanig zijn ontworpen dat zij, met inachtneming van de karakteristieken van het terrein en van de omgeving, de atmosferische en weersomstandigheden, obstakels en overige constructies op de grond en in de lucht die zich in de nabijheid bevinden, veilig kan functioneren, zonder deze te hinderen of in gevaar te brengen en zulks in alle bedrijfs-, onderhouds- of reddingsomstandigheden.

- 3.1.2 Tussen de voertuigen, sleepinrichtingen, geleiderails, kabels enz. en mogelijke obstakels moet zijdelings en verticaal in voldoende ruimte worden voorzien, waarbij rekening gehouden moet worden met bewegingen van de kabels en de voertuigen of de sleepinrichtingen in zijdelingse, verticale of lengterichting, steeds uitgaande van de meest ongunstige bedrijfsomstandigheden.

3.2 Kabels en bevestigingen

- 3.2.1 Alle mogelijke maatregelen moeten getroffen worden om het risico van kabelbreuk uit te sluiten, om te waarborgen dat de kabels tegen de hoogste belasting bestand zijn en dat zij op veilige wijze aan hun steunpunten bevestigd zijn, om bewaking van de kabels mogelijk te maken en ontsporing te verhinderen.
- 3.2.2 Indien het niet mogelijk is het risico van ontsporing van de trekkabel geheel uit te sluiten, moeten voorzieningen getroffen worden voor het herstel van de kabelloop en het tot stilstand brengen van de installatie zonder persoonlijk letsel.

3.3 Stations en lijnconstructies

- 3.3.1 De stations en lijnconstructies moeten zodanig zijn ontworpen, gebouwd en uitgerust dat zij stabiel zijn en dat de geleiding van kabels en voertuigen op betrouwbare wijze kan geschieden. Zij moeten op veilige wijze te onderhouden zijn, in welke bedrijfsomstandigheden dan ook.
- 3.3.2 De stations moeten zodanig zijn ingericht, dat de veiligheid van het verkeer gewaarborgd is. De voertuigen en hun toebehoren moeten zich in de stations kunnen voortbewegen zonder gevaar voor lichamelijk letsel.

4. Eisen ten aanzien van de mechanische, elektrische en telecommunicatieinstallaties

4.1 Mechanische installaties

4.1.1 Aandrijving

Kabelinstallaties ingericht voor het vervoer worden aangedreven door een motor en een mechanisme waarvan de prestaties en de mogelijkheden aangepast zijn aan de verschillende bedrijfstoestanden en -omstandigheden.

4.1.2 Noodaandrijving

De installatie moet voorzien zijn van een noodaanrijfinrichting, waarvan de energiebron onafhankelijk is van die van de hoofdaandrijving. Een dergelijke voorziening is echter niet vereist indien in de veiligheidsanalyse daarmee rekening is gehouden. Meestal is dat het geval voor skisleepliften.

4.1.3 Remsysteem

4.1.3.1 De installatie moet, wanneer dat noodzakelijk is, op elk moment en in de minst gunstige gegarandeerde bedrijfsomstandigheden ten aanzien van de belasting en de wrijving met de riemschijf, tot stilstand gebracht kunnen worden. De remweg moet zo kort zijn als de veiligheid van de installatie vereist.

4.1.3.2 De vertragingssnelheid moet binnen naar behoren vastgestelde marges liggen, zodanig dat veiligheid en comfort van de passagiers gewaarborgd zijn, alsmede het goede gedrag van voertuigen, kabels en overige onderdelen van de installatie.

4.1.3.3 Voor alle installaties, met uitzondering van skisleepliften, geldt dat zij moeten zijn uitgerust met twee of meer remsystemen die elk afzonderlijk in staat zijn de installatie tot stilstand te brengen, en die zodanig zijn gecoördineerd dat het systeem dat in werking is automatisch wordt vervangen wanneer het niet meer afdoende functioneert. Het laatste remsysteem van de trekkabel moet rechtstreeks op de aandrijfschijf werken.

4.1.3.4 De installatie moet voorzien zijn van een doeltreffende stopinrichting die de installatie stillegt en het onmogelijk maakt dat de installatie voortijdig weer in werking wordt gesteld.

4.2 Bedieningsorganen

De bedieningsinrichtingen moeten zodanig zijn ontworpen en gebouwd dat zij bedrijfszeker en betrouwbaar functioneren en bestand zijn tegen de normale bedrijfsbelasting en tegen externe invloeden, zoals vochtigheid, temperatuur of elektronische storingen, zodat zij niet leiden tot gevaarlijke situaties, zelfs bij bedieningsfouten.

4.3 Communicatiemiddelen

Het personeel van de installatie moet over geschikte middelen voor onderlinge communicatie kunnen beschikken.

5. Voertuigen

- 5.1 De voertuigen moeten zodanig zijn ontworpen en ingericht dat in de te voorziene gebruiksomstandigheden niemand eruit kan vallen en gevaar kan lopen.
- 5.2 De bevestiging van de voertuigen moet zodanig zijn gedimensioneerd en uitgevoerd, dat de kabel niet wordt beschadigd en dat ook in de minst gunstige omstandigheden de bevestiging niet kan verschuiven.
- 5.3 De deuren van gesloten voertuigen (gondels, cabines, wagens) moeten tijdens het vervoer gesloten en vergrendeld kunnen worden. De vloer en de wanden van de voertuigen moeten zodanig zijn ontworpen en gebouwd dat zij in alle omstandigheden bestand zijn tegen de door de passagiers uitgeoefende druk.
- 5.4 Bij het vaststellen van de maximale hoogte van de voertuigen boven de grond moet rekening gehouden worden met de aard van de installatie, de typen voertuigen en de reddingsomstandigheden.
- 5.5 De maximale snelheid van de voertuigen of van de sleepinrichtingen, de minimale onderlinge afstand en het versnellings- en afremmingsvermogen moeten zo zijn gekozen dat de veiligheid van personen en de correcte werking van de vervoersinstallatie gewaarborgd zijn.
- 5.6 Indien met het oog op de bedrijfsveiligheid de aanwezigheid van een werknemer aan boord van het voertuig vereist is, dient het voertuig te zijn voorzien van alle uitrusting voor het uitoefenen van zijn functie.
- 5.7 De voertuigen en met name de ophanging moeten zodanig zijn ontworpen en ingericht dat de veiligheid van de werknemers die er met inachtneming van de van toepassing zijnde regels en voorschriften werkzaam zijn, verzekerd is.
- 5.8 Bij voertuigen die voorzien zijn van een ontkoppelbare bevestiging moeten alle maatregelen worden getroffen om een voertuig waarvan de bevestiging bij vertrek niet op de juiste wijze is aangekoppeld, of bij aankomst niet is ontkoppeld, zonder letsel voor de passagiers tot stilstand te brengen.

6. Voorzieningen voor het publiek

- 6.1 De toegang tot de stations, het verkeer, het parkeren en het in- en uitstappen van de passagiers moeten zodanig zijn georganiseerd dat de veiligheid van personen, in voorkomend geval ook van gehandicapte personen, gewaarborgd is.
- 6.2 Wanneer de passagiers het gevaar lopen naar beneden te vallen, moeten op de in- en uitstapperrons en in de stations veiligheidsvoorzieningen zijn aangebracht.
- 6.3 Voor het publiek bestemde voorzieningen, zoals de in- en uitgangen van installaties, tourniquets, loketten, enz. moeten zodanig zijn ontworpen dat zij de veiligheid van personen niet in gevaar brengen. Bij het ontwerp van deze voorzieningen moet voorts rekening gehouden worden met de toegankelijkheid voor kinderen.

7. Exploitatie

7.1 Bedrijfsveiligheid

- 7.1.1 Alle nodige maatregelen moeten worden getroffen om te waarborgen dat de installatie overeenkomstig het doel waarvoor zij bestemd is en overeenkomstig de ervoor vastgestelde technische specificaties en gebruiksvoorwaarden gebruikt wordt en dat de voorschriften voor onderhoud, continue of periodieke controle en toezicht, afregeling, veiligheid en gebruik in acht worden genomen.
- 7.1.2 Met de bediening van de installatie moeten personen met erkende kwalificaties belast zijn, aan wie de materiële middelen om hun functie naar behoren te kunnen uitoefenen ter beschikking gesteld dienen te worden.
- 7.1.3 Alle gedeelten van de installatie, met name die waartoe het publiek toegang heeft, moeten in een zodanige staat worden gehouden dat personen niet aan bijzondere risico's blootgesteld worden.

7.2 Veiligheid bij stilstand van de installatie

- 7.2.1 Er moeten maatregelen worden getroffen ten einde de passagiers, in het geval dat de installatie tot stilstand is gekomen zonder dat deze snel weer in werking kan worden gesteld, binnen redelijke tijd, afhankelijk van het type apparaat en de omgeving, naar een veilige plaats te kunnen brengen, waar die passagiers zich ook bevinden, zonder dat hun veiligheid of die van de reddingswerkers in gevaar komt.
- 7.2.2 In deze omstandigheden heeft het terugbrengen van de voertuigen naar een station de hoogste prioriteit; dit geschiedt volgens een tevoren vastgesteld plan, waarbij ten aanzien van de veiligheid passende voorzorgsmaatregelen worden getroffen.
Er moet in procedures worden voorzien om de passagiers zo snel mogelijk over de situatie in te lichten.
- 7.2.3 Er moet een evacuatieplan worden vastgesteld dat moet worden toegepast wanneer de passagiers voertuigen buiten de stations moeten ontruimen. De evacuatie moet geschieden met de middelen die gezien de eigenschappen van de installatie en de omgeving noodzakelijk zijn. Deze middelen dienen, wanneer de installatie in bedrijf is, zo snel mogelijk beschikbaar te zijn. Zij moeten het mogelijk maken de passagiers in veiligheid te brengen, ook die passagiers die niet zelf actief aan de evacuatie kunnen deelnemen.

7.3 Overige bijzondere bepalingen ten aanzien van de veiligheid

7.3.1 Bedieningsposten en werkruimten

Bewegende delen in de stations die op een normale wijze bereikbaar zijn moeten zodanig zijn ontworpen, gebouwd en geïnstalleerd dat risico's worden uitgesloten; indien dit niet mogelijk is, moeten zij zijn voorzien van beveiligingsvoorzieningen die zodanig zijn uitgevoerd dat

contact dat tot ongevallen kan leiden, wordt voorkomen. Deze voorzieningen moeten bovendien zodanig zijn uitgevoerd dat zij niet gemakkelijk ontweken of onwerkzaam gemaakt kunnen worden.

7.3.2 Valgevaar

Werkruimten en gebieden waar werkzaamheden kunnen plaatsvinden, ook wanneer deze van tijdelijke aard zijn, alsmede de toegangswegen daartoe, dienen zodanig te zijn ontworpen en ingericht dat de personen die er moeten werken of zich er moeten bevinden niet kunnen vallen. Als de inrichting daartoe niet afdoende is, moeten de werkruimten bovendien zijn voorzien van bevestigingspunten voor een persoonlijke veiligheidsuitrusting.

BIJLAGE III : VEILIGHEIDSANALYSE

De veiligheidsanalyse die voor alle kabelbaaninstallaties die voor het personenvervoer bestemd zijn, voor alle voorziene werkwijzen dient te worden uitgevoerd, wordt verricht volgens een erkende methode, waarbij rekening wordt gehouden met de stand van de techniek op dit gebied en met de complexiteit van de installatie. Het doel ervan is na te gaan of het ontwerp en de architectuur van de te bouwen installatie in samenhang met zijn omgeving de mogelijkheid bieden om ook in de minst gunstige omstandigheden tot bevredigende veiligheidsvoorwaarden te komen.

De veiligheidsanalyse heeft met name betrekking op de veiligheidsinrichtingen en op de systemen die door deze voorzieningen in werking worden gesteld; deze moeten ofwel intrinsiek veilig zijn, ofwel zodanig dat de kans op storing kan worden vastgesteld of, indien zulks niet mogelijk is, dat het betrouwbaarheidsniveau kan worden bepaald. "Intrinsiek veilig" wil zeggen dat een defect of een storing in een circuit of in welk onderdeel van de inrichting dan ook op geen enkele wijze kan leiden tot een onveilige toestand van het systeem.

Op basis van de veiligheidsanalyse wordt een inventaris van de risico's opgemaakt en een lijst van de in artikel 4 bedoelde componenten waarvan een storing gevaar zou opleveren voor de veiligheid van personen. Deze analyse moet bij de aanbestedingsstukken gevoegd worden.

<p style="text-align: center;">BIJLAGE IV : COMPONENTEN EG-VERKLARING VAN OVEREENSTEMMING</p>

Deze bijlage is van toepassing op de in artikel 4, lid 2, van de richtlijn bedoelde componenten, ten einde vast te stellen dat deze voldoen aan de in artikel 3, lid 1, van de richtlijn bedoelde en in bijlage II vastgestelde relevante essentiële eisen.

De EG-verklaring van overeenstemming en de begeleidende documenten dienen te zijn gedateerd en ondertekend. De verklaring dient in dezelfde taal te zijn opgesteld als de handleiding.

De verklaring dient de volgende onderdelen te bevatten:

- referenties van de richtlijn;
- naam, firmanaam en volledig adres van de fabrikant of diens in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde. Bij gemachtigden dient ook de firmanaam van de fabrikant aangegeven te worden;
- beschrijving van de component (merk, type etc.);
- te volgen procedure voor de verklaring van overeenstemming (artikel 7);
- alle relevante gegevens ten aanzien van de component, met name de voorwaarden voor het gebruik;
- naam en adres van de aangemelde instantie(s) die bij de conformiteitsbeoordelingsprocedure betrokken is/zijn geweest, datum waarop het onderzoekscertificaat is afgegeven, met in voorkomend geval de geldigheidsduur en -voorwaarden van het certificaat;
- in voorkomend geval de referentie van de Europese specificaties;
- identiteit van de ondertekenaar die gemachtigd is verplichtingen aan te gaan voor de fabrikant of diens in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde.

BIJLAGE V : COMPONENTEN CONFORMITEITSBEOORDELING

1. Toepassingsgebied

Deze bijlage is van toepassing op de in artikel 4 van de richtlijn bedoelde componenten, ten einde te beoordelen of deze voldoen aan de in artikel 3 bedoelde en in bijlage II vastgestelde relevante essentiële eisen. Deze bijlage heeft betrekking op de beoordeling door (een) aangemelde instantie(s) van de intrinsieke overeenstemming van een afzonderlijk beschouwde component met de technische specificaties waaraan deze moet voldoen.

2. Inhoud van de procedures

De beoordelingsprocedures die door de aangemelde instanties worden toegepast, zowel in de ontwerp- als in de produktiefase, worden uitgevoerd volgens de modules die zijn vastgesteld in Besluit 90/683/EEG van de Raad van 13 december 1990(1) op de in de hiernavolgende tabel aangegeven wijze.

De in deze tabel aangegeven oplossingen zijn te beschouwen als gelijkwaardig en zijn ter keuze van de fabrikant.

(1) PB L 380 van 31.12.1990

**CONFORMITEITSBEOORDELING VAN DE IN ARTIKEL 4 BEDOELDE
COMPONENTEN**

ONTWERP	PRODUKTIE
(1) EG-typeonderzoek MODULE "B"	(1.a) Produktiekwaliteitsborging MODULE "D" (1.b) Produktkeuring MODULE "F"
(2) Volledige kwaliteitsborging MODULE "H" (*)	(2) Volledige kwaliteitsborging MODULE "H" (*)
(3) Eenheidskeuring MODULE "G"	(3) Eenheidskeuring MODULE "G"

(*) Bij gebruik van module "H" worden aanvullende voorwaarden in aanmerking genomen, in afwachting van eventuele aanvullingen, specifiek voor kabelbaaninstallaties en de relevante normen van de EN 29000-reeks

MODULE B : EG-TYPEONDERZOEK

1. In deze module wordt dat deel van de procedure beschreven in het kader waarvan een aangemelde instantie vaststelt en verklaart dat een representatief exemplaar van de betrokken productie voldoet aan de desbetreffende bepalingen van de richtlijn.
2. De aanvraag om een EG-typeonderzoek wordt door de fabrikant of diens in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde ingediend bij een aangemelde instantie van zijn keuze.

De aanvraag omvat:

- naam en adres van de fabrikant, alsmede naam en adres van de gemachtigde indien de aanvraag door laatstgenoemde wordt ingediend;
- een schriftelijke verklaring dat er geen gelijklopende aanvraag is ingediend bij een andere aangemelde instantie;
- de technische documentatie als omschreven in punt 3.

De aanvrager stelt een voor de betrokken productie representatief exemplaar, dat hierna "type"(*) wordt genoemd, ter beschikking van de aangemelde instantie. De aangemelde instantie kan om meer exemplaren verzoeken indien dit nodig is voor het keuringsprogramma.

3. Op basis van de technische documentatie moet kunnen worden beoordeeld of de component in overeenstemming is met de voorschriften van de richtlijn. Voor zover dat voor deze beoordeling nodig is, dient de technische documentatie inzicht te verschaffen in het ontwerp, het fabricageproces en de werking van de component(**).
4. De aangemelde instantie:
 - 4.1 bestudeert de technische documentatie, controleert of het type in overeenstemming daarmee vervaardigd is en identificeert de onderdelen die ontworpen zijn overeenkomstig de relevante bepalingen van de in artikel 3 bedoelde Europese specificaties, alsook de onderdelen die zijn ontworpen zonder dat de desbetreffende bepalingen van de Europese specificaties in acht werden genomen;

(*) Een type kan verscheidene varianten van een component omvatten voor zover de verschillen tussen de varianten niet van invloed zijn op het veiligheidsniveau en de andere eisen ten aanzien van de deugdelijkheid van de component.

(**) De technische documentatie omvat, voor zover dat voor de beoordeling noodzakelijk is:

- een algemene beschrijving van het type;
- ontwerp- en fabricagetekeningen, alsmede schema's van delen, onderdelen, leidingen enz.
- beschrijvingen en toelichtingen die nodig zijn voor het begrijpen van genoemde tekeningen en schema's en van de werking van de component;
- een lijst van de in artikel 3 bedoelde Europese specificaties die geheel of gedeeltelijk zijn toegepast en beschrijvingen van de oplossingen die zijn gekozen om aan de essentiële eisen te voldoen indien de in artikel 3 bedoelde specificaties niet bestaan;
- de resultaten van de bij het ontwerp verrichte berekeningen, onderzoeken enz.;
- de beproevingsrapporten.

- 4.2 verricht of geeft opdracht tot het verrichten van de passende controles en de noodzakelijke proeven om na te gaan of de desbetreffende Europese specificaties werkelijk zijn toegepast;
- 4.3 stelt in overleg met de aanvrager de plaats vast waar de noodzakelijke controles en proeven zullen worden uitgevoerd.
5. Indien het type voldoet aan de bepalingen van de richtlijn, verstrekt de aangemelde instantie een verklaring van EG-typeonderzoek aan de aanvrager. De verklaring bevat naam en adres van de fabrikant, de conclusies van de controle, de voorwaarden voor de geldigheid en de geldigheidsduur van de verklaring en de noodzakelijke gegevens voor de identificatie van het goedgekeurde type.
- Een lijst van de belangrijke onderdelen van de technische documentatie wordt als bijlage bij de verklaring gevoegd en een afschrift daarvan wordt door de aangemelde instantie bewaard.
- Indien aan de fabrikant een typeverklaring wordt geweigerd, dan geeft de aangemelde instantie een uitvoerige motivatie van de weigering.
- Er moet in een beroepsprocedure worden voorzien.
6. De aangemelde instantie die in het bezit is van de technische documentatie betreffende de verklaring van EG-typeonderzoek wordt door de aanvrager in kennis gesteld van alle in de goedgekeurde component aangebrachte wijzigingen; voor de betrokken wijzigingen moet aanvullende goedkeuring worden verleend indien zij van invloed kunnen zijn op de overeenstemming met de essentiële eisen of de voor de component voorgeschreven gebruiksomstandigheden. Deze aanvullende goedkeuring wordt gegeven in de vorm van een aanvulling op de oorspronkelijke verklaring van EG-typeonderzoek.
7. Iedere aangemelde instantie doet aan de andere aangemelde instanties een overzicht toekomen van de verstrekte en ingetrokken verklaringen van EG-typeonderzoek en bijbehorende aanvullingen.
8. De overige aangemelde instanties kunnen afschriften van de verklaringen van EG-typeonderzoek en/of de aanvullingen krijgen. De bijlagen bij de verklaringen worden ter beschikking van de overige aangemelde instanties gehouden.
9. Gedurende ten minste tien jaar na de datum waarop de laatste component vervaardigd is bewaart de fabrikant of zijn gemachtigde naast de technische documentatie ook een afschrift van de verklaring van EG-typeonderzoek en van de aanvullingen daarop.

Indien noch de fabrikant noch zijn gemachtigde in de Gemeenschap is gevestigd, is de persoon die is belast met het in de handel brengen van de component in de Gemeenschap, degene die de technische documentatie ter beschikking moet houden.

MODULE D : PRODUKTIEKWALITEITSBORGING

1. In deze module wordt de procedure beschreven waarbij de fabrikant die aan de eisen van punt 2 voldoet, garandeert en verklaart dat de betrokken componenten in overeenstemming zijn met het type als beschreven in de verklaring van EG-typeonderzoek en voldoen aan de voorschriften van de richtlijn die op die componenten van toepassing zijn. De fabrikant stelt een schriftelijke verklaring van overeenstemming op.
2. De fabrikant hanteert een goedgekeurd produktiekwaliteitssysteem, verricht op de componenten een eindkeuring en beproeving als omschreven in punt 3 en is onderworpen aan het toezicht als omschreven in punt 4.
3. Kwaliteitssysteem
 - 3.1 De fabrikant dient voor de betrokken componenten bij een aangemelde instantie van zijn keuze een aanvraag voor de beoordeling van zijn kwaliteitssysteem in.

Deze aanvraag behelst:

- alle relevante informatie voor de bedoelde categorie componenten;
- de documentatie over het kwaliteitssysteem;
- voor zover van toepassing, de technische documentatie betreffende het goedgekeurde type en een afschrift van de verklaring van EG-typeonderzoek.

- 3.2 Het kwaliteitssysteem moet waarborgen dat de componenten in overeenstemming zijn met het type als beschreven in de verklaring van EG-typeonderzoek en met de voorschriften van de richtlijn die daarop van toepassing zijn.

Alle door de fabrikant gevolgde beginselen, voorschriften en bepalingen moeten systematisch en ordelijk worden aangegeven in een documentatie van schriftelijk vastgelegde beleidslijnen, procedures en instructies. Deze documentatie over het kwaliteitssysteem dient ervoor te zorgen dat de kwaliteitsprogramma's, -plannen, -handleidingen en -rapporten door iedereen op dezelfde manier worden geïnterpreteerd.

Zij dient met name een behoorlijke beschrijving te bevatten van:

- de kwaliteitsdoelstellingen, het organisatieschema en de verantwoordelijkheden en bevoegdheden van de bedrijfsleiding met betrekking tot de kwaliteit van de componenten;
- de fabricageprocédés, de kwaliteitsbeheersings- en kwaliteitsborgingstechnieken, alsmede de in dat verband systematisch toe te passen technieken en maatregelen;
- de onderzoeken en proeven die vóór, tijdens en na de fabricage worden verricht en de frequentie waarmee dat zal gebeuren;
- de kwaliteitsrapporten, zoals keuringsverslagen, beproevingsgegevens, ijkgegevens, rapporten betreffende de kwalificatie van het betrokken personeel enz.;

- de middelen om controle uit te oefenen op het bereiken van de vereiste kwaliteit van de componenten en de doeltreffende werking van het kwaliteitssysteem.

- 3.3 De aangemelde instantie beoordeelt het kwaliteitssysteem om na te gaan of dit voldoet aan de in punt 3.2 bedoelde eisen. Zij veronderstelt dat aan deze eisen wordt voldaan wanneer het gaat om kwaliteitssystemen waarbij de desbetreffende geharmoniseerde norm wordt toegepast(*).

Ten minste één lid van het beoordelingsteam dient ervaring te hebben met het beoordelen van de technologie van de component in kwestie. De beoordelingsprocedure omvat een inspectiebezoek aan de installaties van de fabrikant.

De fabrikant wordt van de beslissing in kennis gesteld. De kennisgeving bevat de conclusies van het onderzoek en het met redenen omklede beoordelingsbesluit.

- 3.4 De fabrikant verbindt zich ertoe de verplichtingen die voortvloeien uit het goedgekeurde kwaliteitssysteem na te komen en te zorgen dat het passend en doeltreffend blijft.

De aangemelde instantie die het kwaliteitssysteem heeft goedgekeurd, wordt door de fabrikant of diens gemachtigde op de hoogte gebracht van elke voorgenomen wijziging van het kwaliteitssysteem.

De aangemelde instantie beoordeelt de voorgestelde wijzigingen en beslist of het gewijzigde kwaliteitssysteem nog steeds voldoet aan de in punt 3.2 bedoelde eisen dan wel of een nieuwe beoordeling noodzakelijk is.

Zij stelt de fabrikant van haar beslissing in kennis. De kennisgeving bevat de conclusies van het onderzoek en het met redenen omklede beoordelingsbesluit.

4. Toezicht onder verantwoordelijkheid van de aangemelde instantie

- 4.1 Het toezicht heeft tot doel ervoor te zorgen dat de fabrikant naar behoren voldoet aan de verplichtingen die voortvloeien uit het goedgekeurde kwaliteitssysteem.
- 4.2 De fabrikant verleent de aangemelde instantie voor inspectiedoeleinden toegang tot de fabricage-, keurings-, beproevings- en opslagruimten en verstrekt haar alle nodige informatie, met name:
- de documentatie over het kwaliteitssysteem;

(*) EN 29002, zo nodig aangevuld om rekening te houden met het specifieke karakter van de componenten waarop deze norm wordt toegepast.

- de kwaliteitsrapporten, zoals keuringsverslagen, beproevingsgegevens, ijkgegevens, rapporten betreffende de kwalificatie van het betrokken personeel enz.
- 4.3 De aangemelde instantie verricht periodieke controles om erop toe te zien dat de fabrikant het kwaliteitssysteem onderhoudt en toepast; zij bezorgt de fabrikant een controleverslag.
- 4.4 De aangemelde instantie kan bovendien onaangekondigde bezoeken brengen aan de fabrikant. Bij die bezoeken kan de aangemelde instantie zo nodig proeven verrichten of laten verrichten om zich van de goede werking van het kwaliteitssysteem te vergewissen. Zij verstrekt de fabrikant een verslag van het bezoek en, voor zover van toepassing, een beproevingsverslag.
5. De fabrikant houdt gedurende een periode van ten minste tien jaar na de datum waarop de laatste component werd vervaardigd de volgende gegevens ter beschikking van de nationale autoriteiten:
- de in punt 3.1, tweede streepje, bedoelde documentatie;
 - de in punt 3.4, tweede alinea, bedoelde aanpassingen;
 - de in punt 3.4, laatste alinea, en in de punten 4.3 en 4.4 bedoelde beslissingen en verslagen van de aangemelde instantie.
6. Iedere aangemelde instantie stelt de andere aangemelde instanties in kennis van de ter zake dienende informatie over afgifte en intrekking van kwaliteits-systeemgoedkeuringen.

MODULE F : PRODUKTKEURING

1. In deze module wordt de procedure beschreven waarbij de fabrikant of diens in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde garandeert en verklaart dat de aan de in punt 3 bedoelde bepalingen onderworpen componenten in overeenstemming zijn met het type als beschreven in de verklaring van EG-typeonderzoek en voldoen aan de voorschriften van de richtlijn die op deze componenten van toepassing zijn.
2. De fabrikant neemt alle nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat het fabricageproces waarborgt dat de componenten in overeenstemming zijn met het type als beschreven in de verklaring van EG-typeonderzoek en met de voorschriften die op die componenten van toepassing zijn. Hij stelt een verklaring van overeenstemming op.
- 3a. De aangemelde instantie verricht passende onderzoeken en proeven ten einde na te gaan of de component in kwestie in overeenstemming is met de voorschriften van de richtlijn; dit geschiedt naar keuze van de fabrikant via onderzoek en beproeving van iedere component afzonderlijk zoals aangegeven in punt 4, dan wel via onderzoek en beproeving op statistische basis zoals aangegeven in punt 5.
- 3b. De fabrikant of diens gemachtigde bewaart gedurende een periode van ten minste tien jaar na de vervaardiging van de laatste component een afschrift van de verklaring van overeenstemming.
4. Keuring door onderzoek en beproeving van iedere component afzonderlijk
 - 4.1 Alle componenten worden afzonderlijk onderzocht en er worden passende proeven, als omschreven in de in artikel 3 bedoelde relevante Europese specificatie(s), verricht, ten einde na te gaan of zij in overeenstemming zijn met het type als beschreven in de verklaring van EG-typeonderzoek en met de voorschriften van de richtlijn die op die componenten van toepassing zijn.
 - 4.2 De aangemelde instantie brengt op iedere goedgekeurde component haar identificatiesymbool aan of laat dit doen; tevens stelt zij ten aanzien van de verrichte proeven een schriftelijke verklaring van overeenstemming op.
 - 4.3 De fabrikant of diens gemachtigde moet in staat zijn de verklaringen van overeenstemming van de aangemelde instantie over te leggen indien daarom wordt verzocht.
5. Statistische keuring
 - 5.1 De fabrikant biedt zijn componenten aan in de vorm van homogene partijen en neemt alle nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat het fabricageproces de homogeniteit van iedere geproduceerde partij waarborgt.

- 5.2 Alle componenten moeten voor keuring in de vorm van homogene partijen beschikbaar zijn. Van iedere partij wordt steekproefsgewijs een monster genomen. De componenten in het monster worden afzonderlijk onderzocht en er worden passende proeven als omschreven in de in artikel 3 bedoelde relevante Europese specificatie(s) uitgevoerd, ten einde de overeenstemming met de desbetreffende voorschriften van de richtlijn te controleren en te bepalen of de partij wordt goed- dan wel afgekeurd.
- 5.3 Bij de statistische procedure wordt gebruik gemaakt van de volgende elementen:
- De relevante elementen worden nader aangegeven in de Europese specificaties, zoals bijvoorbeeld de toe te passen statistische methode, het steekproefschema en de operationele karakteristieken daarvan enz.
- 5.4 Indien een partij wordt goedgekeurd, brengt de aangemelde instantie op iedere component haar identificatiesymbool aan of laat dit doen; tevens stelt zij ten aanzien van de verrichte proeven een schriftelijke verklaring van overeenstemming op. Ten aanzien van alle componenten van het monster mogen opdrachten worden gegund, behalve voor die componenten van het monster die niet in overeenstemming werden bevonden.
- Indien een partij wordt afgekeurd, neemt de aangemelde instantie passende maatregelen om te voorkomen dat voor die partijen opdrachten worden gegund. Wanneer het vaak voorkomt dat partijen worden afgekeurd, kan de aangemelde instantie de statistische keuring staken.
- De fabrikant mag onder verantwoordelijkheid van de aangemelde instantie tijdens het fabricageproces het identificatiesymbool van die instantie aanbrenge.
- 5.5 De fabrikant of diens gemachtigde moet in staat zijn de verklaringen van overeenstemming van de aangemelde instantie over te leggen indien daarom wordt verzocht.

MODULE G : EENHEIDSKEURING

1. In deze module wordt de procedure beschreven waarbij de fabrikant garandeert en verklaart dat de betrokken component waarvoor de in punt 2 bedoelde verklaring is afgegeven, in overeenstemming is met de voorschriften van de richtlijn die daarop van toepassing zijn. De fabrikant stelt een verklaring van overeenstemming op.
2. De aangemelde instantie onderzoekt de component en voert passende proeven als omschreven in de in artikel 3 bedoelde relevante Europese specificatie(s) uit ten einde overeenstemming van het produkt met de desbetreffende voorschriften van de richtlijn te controleren.

De aangemelde instantie brengt haar identificatiesymbool op de component aan of laat dit aanbrengen; tevens stelt zij ten aanzien van de verrichte proeven een verklaring van overeenstemming op.

3. Op basis van de technische documentatie moet kunnen worden beoordeeld of de component in overeenstemming is met de voorschriften van de richtlijn en inzicht kan worden verkregen in het ontwerp, het fabricageproces en de werking van de component.

De technische documentatie omvat, voor zover dat voor de beoordeling noodzakelijk is:

- een algemene beschrijving van het type, of van de afzonderlijke component;
- ontwerp- en fabricagetekeningen, alsmede schema's van onderdelen, samengestelde onderdelen, leidingen enz.;
- beschrijvingen en toelichtingen die nodig zijn voor het begrijpen van genoemde tekeningen en schema's en van de werking van de component;
- een lijst van de in artikel 3 bedoelde Europese specificaties die zijn toegepast;
- de resultaten van de in het kader van het ontwerp verrichte berekeningen, onderzoeken enz.;
- de beproevingsrapporten.

MODULE H : VOLLEDIGE KWALITEITSBORGING

1. In deze module wordt de procedure beschreven waarbij de fabrikant die aan de eisen van punt 2 voldoet, garandeert en verklaart dat de betrokken componenten in overeenstemming zijn met de voorschriften van de richtlijn die op deze componenten van toepassing zijn. De fabrikant stelt een verklaring van overeenstemming op.
2. De fabrikant hanteert een goedgekeurd kwaliteitssysteem voor ontwerp, fabricage, eindkeuring van componenten en beproeving als omschreven in punt 3 en is onderworpen aan het toezicht als omschreven in punt 4.
3. Kwaliteitssysteem

- 3.1. De fabrikant dient bij een aangemelde instantie een aanvraag voor beoordeling van zijn kwaliteitssysteem in.

Deze aanvraag behelst:

- alle relevante informatie over de categorie componenten die men wil gaan fabriceren;
- de documentatie over het kwaliteitssysteem.

- 3.2. De toepassing van het kwaliteitssysteem moet waarborgen dat de componenten voldoen aan de bepalingen van de richtlijn die daarop van toepassing zijn.

Alle door de fabrikant gevolgde beginselen, voorschriften en bepalingen moeten systematisch en ordelijk worden aangegeven in een documentatie van schriftelijk vastgelegde beleidslijnen, procedures en instructies. De documentatie over het kwaliteitssysteem dient ervoor te zorgen dat de kwaliteitsbepalende beleidsmaatregelen en procedures, zoals kwaliteitsprogramma's, -plannen, -handleidingen en -rapporten door iedereen op dezelfde manier worden geïnterpreteerd.

De documentatie bevat met name een behoorlijke beschrijving van:

- de kwaliteitsdoelstellingen, het organisatieschema en de verantwoordelijkheden en bevoegdheden van de bedrijfsleiding met betrekking tot de kwaliteit van ontwerp en component;
- de technische ontwerp-specificaties, met inbegrip van de Europese specificaties die zullen worden toegepast;
- de controle- en keuringstechnieken voor het ontwerp, de procédés en systematische maatregelen die zullen worden toegepast bij het ontwerpen van de componenten die onder de bedoelde categorie componenten vallen;
- de daarbij gebruikte fabricage-, kwaliteitsbeheersings- en kwaliteitsborgingstechnieken en -procédés en de in dat verband systematisch toe te passen maatregelen;
- de onderzoeken en proeven die voor, tijdens en na de fabricage worden verricht en de frequentie waarmee dat zal gebeuren;

- de kwaliteitsrapporten, zoals keuringsverslagen, beproevingsgegevens, ijkgegevens, rapporten betreffende de kwalificatie van het betrokken personeel enz.;
- de middelen om controle uit te oefenen op het bereiken van de vereiste kwaliteit van ontwerp en component, en de doeltreffende werking van het kwaliteitssysteem.

- 3.3. De aangemelde instantie beoordeelt het kwaliteitssysteem om na te gaan of dit voldoet aan de in punt 3.2 bedoelde eisen. Zij veronderstelt dat aan deze eisen wordt voldaan wanneer het gaat om kwaliteitssystemen waarbij de desbetreffende geharmoniseerde norm wordt toegepast(*).

Tenminste één lid van het beoordelingsteam dient ervaring te hebben in het beoordelen van de betrokken technologie. De beoordelingsprocedure omvat een bezoek aan de installaties van de fabrikant.

De fabrikant wordt van de beslissing in kennis gesteld. De kennisgeving bevat de conclusies van het onderzoek en het met redenen omklede beoordelingsbesluit.

- 3.4. De fabrikant verbindt zich ertoe de verplichtingen die voortvloeien uit het goedgekeurde kwaliteitssysteem na te komen en te zorgen dat het passend en doeltreffend blijft.

De aangemelde instantie die het kwaliteitssysteem heeft goedgekeurd wordt door de fabrikant of zijn gemachtigde op de hoogte gebracht van elke voorgenomen wijziging van het kwaliteitssysteem.

De aangemelde instantie beoordeelt de voorgestelde wijzigingen en beslist of het gewijzigde kwaliteitssysteem nog steeds voldoet aan de in punt 3.2 bedoelde eisen dan wel of een nieuwe beoordeling noodzakelijk is.

Zij stelt de fabrikant van haar beslissing in kennis. De kennisgeving bevat de conclusies van het onderzoek en het met redenen omklede beoordelingsbesluit.

4. EG-toezicht onder verantwoordelijkheid van de aangemelde instantie.

- 4.1. Het toezicht heeft tot doel ervoor te zorgen dat de fabrikant naar behoren voldoet aan de verplichtingen die voortvloeien uit het goedgekeurde kwaliteitssysteem.
- 4.2. De fabrikant verleent de aangemelde instantie voor inspectiedoeleinden toegang tot de ontwerp-, fabricage-, keurings-, beproevings- en opslagruimten en verstrekt haar alle nodige informatie, met name:
- de documentatie over het kwaliteitssysteem;

(*) Het betreft hier de geharmoniseerde norm EN 29001, die eventueel wordt aangevuld wanneer rekening moet worden gehouden met de specifieke eigenschappen van de producten waarvoor hij is bedoeld.

- de kwaliteitsrapporten die in het kader van het ontwerpgedeelte van het kwaliteitssysteem moeten worden opgemaakt, zoals resultaten van analyses, berekeningen, keuringen, enz.,
 - de kwaliteitsrapporten die in het kader van het fabricagegedeelte van het kwaliteitssysteem moeten worden opgemaakt, zoals keuringsverslagen, beproevingsgegevens, ijkgegevens, rapporten betreffende de kwalificatie van het betrokken personeel enz.
- 4.3. De aangemelde instantie verricht periodieke controles om erop toe te zien dat de fabrikant het kwaliteitssysteem onderhoudt en toepast en bezorgt de fabrikant een beproevingsverslag.
- 4.4. De aangemelde instantie kan bovendien onaangekondigde bezoeken brengen aan de fabrikant. Bij die bezoeken kan de aangemelde instantie zonodig proeven verrichten of laten verrichten om zich van de goede werking van het kwaliteitssysteem te vergewissen. Zij verstrekt de fabrikant een verslag van het bezoek en, voor zover van toepassing, een keuringsverslag.
5. De fabrikant houdt gedurende een periode van ten minste tien jaar na de vervaardiging van de laatste component de volgende gegevens ter beschikking van de nationale autoriteiten:
- de in punt 3.1, tweede alinea, tweede streepje bedoelde documentatie,
 - de in punt 3.4, tweede alinea bedoelde wijzigingen,
 - de in punt 3.4, laatste alinea en in de punten 4.3 en 4.4 bedoelde beslissingen en verslagen van de aangemelde instantie.
6. Iedere aangemelde instantie stelt de andere aangemelde instanties in kennis van de ter zake dienende informatie over afgifte en intrekking van kwaliteitssysteem-goedkeuringen.
7. Aanvullende bepalingen(*):
- Onderzoek van het ontwerp:
- 7.1 De fabrikant dient bij een aangemelde instantie een aanvraag voor onderzoek van het ontwerp in.
- 7.2 De aanvraag moet inzicht verschaffen in ontwerp, fabricageproces en werking van de component en beoordeling van de overeenstemming met de voorschriften van de richtlijn mogelijk maken.
- De aanvraag behelst:
- de technische ontwerpspecificaties, met inbegrip van de technische specificaties die zijn toegepast;
 - het nodige bewijsmateriaal ter staving van de adequaatheid daarvan. Dit bewijsmateriaal moet de resultaten omvatten van

(*) kunnen gewijzigd worden na wijziging van de relevante EN 29000-normen, om rekening te houden met de specifieke eigenschappen van kabelbaaninstallaties.

proeven die door het bevoegde laboratorium van de fabrikant of te zijnen behoeve zijn uitgevoerd.

- 7.3 De aangemelde instantie onderzoekt de aanvraag en indien het ontwerp voldoet aan de bepalingen van de richtlijn die daarop van toepassing zijn, verstrekt zij de aanvrager een certificaat van EG-ontwerponderzoek. Het certificaat bevat de conclusies van het onderzoek, de voorwaarden voor de geldigheid daarvan, de noodzakelijke gegevens voor identificatie van het goedgekeurde ontwerp en, voor zover van toepassing, een beschrijving van de werking van de component.
- 7.4 De aanvrager houdt de aangemelde instantie die het certificaat van EG-ontwerponderzoek heeft verstrekt, op de hoogte van elke wijziging in het goedgekeurde ontwerp. Voor wijzigingen in het goedgekeurde ontwerp moet aanvullende goedkeuring worden verleend door de aangemelde instantie die het certificaat van EG-ontwerp-onderzoek heeft afgegeven, indien dergelijke wijzigingen van invloed kunnen zijn op de overeenstemming met de essentiële eisen van de richtlijn of de voor de component voorgeschreven gebruiksomstandigheden. Deze aanvullende goedkeuring wordt verleend in de vorm van een aanvulling op het oorspronkelijke certificaat van EG-ontwerponderzoek.
- 7.5 De aangemelde instanties brengen de andere aangemelde instanties op de hoogte van te zake dienende informatie over:
- de afgegeven certificaten van EG-ontwerponderzoek en bijbehorende aanvullingen;
 - de ingetrokken certificaten van EG-ontwerponderzoek en bijbehorende aanvullingen.

<p style="text-align: center;">BIJLAGE VI :INSTALLATIES EG-VERKLARING VAN OVEREENSTEMMING</p>

De EG-verklaring van overeenstemming en de begeleidende documenten dienen te zijn gedateerd en ondertekend. De verklaring dient in dezelfde taal te zijn opgesteld als het technische dossier en dient de volgende onderdelen te bevatten:

- referenties van de richtlijn;
- naam en adres van de aanbestedende dienst of diens in de Gemeenschap gevestigde gemachtigde. (Naam en volledig adres aangeven en wanneer het een gemachtigde betreft, ook de naam van de aanbestedende dienst);
- beschrijving van de installatie;
- naam en adres van de aangemelde instantie die de in artikel 11 bedoelde EG-keuring verricht heeft;
- de referenties van de documenten die zich in het technisch dossier bevinden;
- alle voorlopige of definitieve relevante bepalingen waaraan de installatie moet voldoen, met in het bijzonder, voor zover van toepassing, beperkingen op of voorwaarden voor de exploitatie;
- indien het een voorlopige verklaring betreft: geldigheidsduur van de EG-verklaring;
- identiteit van de ondertekenaar.

BIJLAGE VII :INSTALLATIES EG-KEURING

1. De EG-keuring is de procedure waarbij een aangemelde instantie, op verzoek van de aanbestedende dienst of diens gemachtigde in de Gemeenschap, een installatie keurt en verklaart, dat deze:
 - gereed is;
 - in overeenstemming is met het ontwerp;
 - in overeenstemming is met de bepalingen van de richtlijn;
 - in overeenstemming is met de overige voorschriften die van toepassing zijn, met inachtneming van het EG-Verdrag, en dat de installatie naar haar mening in bedrijf gesteld kan worden.
2. De installatie wordt in elk van de volgende stadia gekeurd:
 - totaalontwerp;
 - aanleg van de installatie, met inbegrip van met name civieltechnische werken, assemblage van de componenten, afregeling van het geheel;
 - beproeving bij aflevering van de installatie.
3. De voor de EG-keuring verantwoordelijke aangemelde instantie stelt de verklaring van overeenstemming op die bestemd is voor de aanbestedende dienst of diens gemachtigde in de Gemeenschap, welke op zijn beurt de EG-verklaring van overeenstemming opstelt die bestemd is voor de toezichthoudende instantie van de Lid-Staat waar de installatie wordt geïnstalleerd en/of geëxploiteerd.
4. Het technisch dossier dat bij de verklaring van overeenstemming is gevoegd dient als volgt te zijn samengesteld:
 - infrastructuur: plannen van de bouwwerken, keuringsprotocollen van graafwerkzaamheden en wapening, test- en keuringsrapporten van betonwerken;
 - voor de overige systemen: algemene en gedetailleerde werktekeningen in overeenstemming met de uitvoering, tekeningen van de elektrische en hydraulische circuits, tekeningen van de bedieningscircuits, beschrijvingen van de computersystemen en automatische inrichtingen, handleidingen voor gebruik en onderhoud enz.;
 - lijsten van de in artikel 4 bedoelde componenten die in de kabelbaaninstallatie zijn verwerkt.
 - kopieën van de EG-verklaringen van overeenstemming waarvan de componenten overeenkomstig de bepalingen van artikel 11 van de richtlijn moeten zijn voorzien, aangevuld, voor zover van toepassing, met de corresponderende berekeningsnota's en een kopie van de verslagen van de door de aangemelde instanties op basis van de gemeenschappelijke technische specificaties verrichte proeven en onderzoeken;
 - een verklaring van de aangemelde instantie die met de EG-keuring is belast, dat het ontwerp in overeenstemming is met de bepalingen van deze richtlijn; deze verklaring gaat vergezeld van de corresponderende berekeningsnota's, is geïllustreerd door of vanwege de aangemelde instantie, vermeldt nauwkeurig de bij

de uitvoering van de werkzaamheden eventueel geformuleerde bedenkingen die niet zijn weggenomen en gaat vergezeld van de bezoek- en auditverslagen die de aangemelde instantie in het kader van haar opdracht heeft opgesteld, zoals nader omschreven in de punten 5.3 en 5.4.

5. Toezicht

- 5.1 Het EG-toezicht heeft ten doel te waarborgen dat de verplichtingen die uit het technisch dossier voortvloeien tijdens de aanleg van de installatie in acht worden genomen.
 - 5.2 De aangemelde instantie die met de keuring tijdens de aanleg is belast moet voortdurend toegang hebben tot de bouwterreinen, de fabricageafdelingen, de beproevingsinstallaties, de opslagterreinen en, voor zover van toepassing, de prefabricageafdelingen - in het algemeen tot alle ruimten die zij voor het vervullen van haar opdracht meent te moeten bezoeken. De aanbestedende dienst of diens gemachtigde in de Gemeenschap moet haar alle documenten ter beschikking stellen of laten stellen die zij daartoe nuttig acht, met name werktekeningen en technische documentatie ten aanzien van de installatie.
 - 5.3 De aangemelde instantie die met de keuring bij de aanleg is belast verricht periodieke audits ten einde zich ervan te vergewissen dat de bepalingen van de richtlijn in acht worden genomen; bij die gelegenheid verstrekt zij het met de aanleg belaste personeel een auditverslag. Zij kan verlangen bij bepaalde fases op het bouwterrein aanwezig te mogen zijn.
 - 5.4 De aangemelde instantie kan voorts onaangekondigde bezoeken brengen aan de bouwterreinen of de fabricageafdelingen. Bij gelegenheid van deze bezoeken kan de aangemelde instantie gedeeltelijke of volledige audits verrichten. Zij verstrekt het met de aanleg belaste personeel een bezoekverslag en, voor zover van toepassing, een auditverslag.
6. Het in punt 4 bedoelde volledige dossier wordt tot staving van het certificaat van overeenstemming dat is afgegeven door de aangemelde instantie die belast is met de oplevering van de installatie in bedrijfsklare toestand, neergelegd bij de aanbestedende dienst of diens gemachtigde in de Gemeenschap. Het dossier wordt gevoegd bij de EG-verklaring van overeenstemming die door de aanbestedende dienst gericht is aan de toezichthoudende instantie van de betrokken Lid-Staat.
- Gedurende de gehele levensduur van de installatie wordt door de aanbestedende dienst een kopie van het dossier bewaard. Op verzoek van de overige Lid-Staten wordt dit aan hen toegezonden.
7. Elke aangemelde instantie publiceert periodiek de relevante informatie ten aanzien van:
 - ontvangen aanvragen voor een EG-keuring;
 - afgegeven certificaten van overeenstemming;
 - geweigerde certificaten van overeenstemming.
 8. De dossiers en de correspondentie met betrekking tot de EG-keuringsprocedures worden opgesteld in de officiële taal van de Lid-Staat waar de aanbestedende dienst of diens gemachtigde in de Gemeenschap gevestigd is, of in een door de aanbestedende dienst aanvaarde taal.

**BIJLAGE VIII : DOOR DE LID STATEN TE HANTEREN
MINIMUMCRITERIA****BIJ DE AANMELDING VAN INSTANTIES**

1. De instantie, de directeur daarvan en het met de uitvoering van het onderzoek of de keuring belaste personeel mogen niet de ontwerper, de fabrikant, de leverancier of de installateur zijn van de componenten of subsystemen die zij controleren, noch de gemachtigde van een der genoemde personen. Zij mogen bij het ontwerpen, de fabricage, de bouw, de verkoop of het onderhoud van deze componenten of subsystemen en bij de exploitatie noch rechtstreeks noch als gemachtigden van de betrokken partijen optreden. De mogelijke uitwisseling van technische gegevens tussen fabrikant en instantie wordt door deze bepaling niet uitgesloten.
2. De instantie en het met de controle belaste personeel moeten de keuring uitvoeren met de grootste mate van beroepsintegriteit en technische bekwaamheid; zij dienen vrij te zijn van elke pressie en beïnvloeding, met name van financiële aard, die hun beoordeling of de uitslagen van hun keuring kan beïnvloeden, inzonderheid van personen of groepen personen die bij de resultaten van de keuringen belang hebben.
3. De instantie dient te beschikken over het nodige personeel en de nodige middelen te bezitten om de met de uitvoering van de keuringen verbonden technische en administratieve taken op passende wijze te vervullen; tevens dient de instantie toegang te hebben tot het nodige materiaal voor bijzondere keuringen.
4. Het personeel dat met de keuringen is belast dient:
 - een goede technische en beroepsopleiding te hebben genoten;
 - een behoorlijke kennis te bezitten van de voorschriften betreffende de keuringen die het verricht en voldoende ervaring met deze keuringen te hebben;
 - de vereiste bekwaamheid te bezitten om op grond van de verrichte keuringen verklaringen, verslagen en rapporten op te stellen.
5. De onafhankelijkheid van het personeel dat met de keuringen is belast dient te zijn gewaarborgd. De bezoldiging van een functionaris mag niet afhangen van het aantal keuringen dat hij verricht, noch van de uitslag van deze keuringen.
6. De instantie dient een verzekering tegen wettelijke aansprakelijkheid te sluiten, tenzij deze wettelijke aansprakelijkheid op basis van het nationale recht door de staat wordt gedekt of de keuringen rechtstreeks door de Lid_ Staat worden verricht.
7. Het personeel van de instantie is gebonden aan het beroepsgeheim ten aanzien van al hetgeen het bij de uitoefening van zijn taak in het kader van de richtlijn of van de bepalingen van intern recht die daaraan uitvoering geven ter kennis is gekomen (behalve tegenover de ter zake bevoegde overheidsinstanties van de staat waarin de instantie haar werkzaamheden uitoefent).

FINANCIEEL MEMORANDUM

SECTIE 1: FINANCIËLE GEVOLGEN

1. TITEL VAN DE MAATREGEL

Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende kabelbaaninstallaties voor het personenvervoer.

2. BEGROTINGSLIJNEN

B5 - 3000 maatregelen met betrekking tot de voltooiing van de interne markt.

3. JURIDISCHE GRONDSLAG

Artikel 100 A van het EG-verdrag

4. OMSCHRIJVING VAN DE MAATREGEL

4.1 Specifieke doelstellingen van de maatregel

Opheffing van de belemmeringen voor het gebruik en de inbedrijfstelling alsook openstelling van de overheidsopdrachten in de sector kabelbaaninstallaties voor het personenvervoer; totstandbrenging van een gelijkwaardig veiligheidsniveau in geheel Europa voor passagiers, werknemers en derden en bescherming van het milieu.

4.2 Duur

Op de begroting moeten kredieten worden uitgetrokken voor uitgaven vanaf 1993; het betreft een gerichte maatregel in die zin dat hij onder het beheer van de interne markt valt.

4.3 Groepen waarvoor de maatregel gevolgen heeft

Fabrikanten van kabelbaaninstallaties, toeleveranciers, exploitanten en gebruikers van deze installaties, nationale overheidsdiensten en plaatselijke autoriteiten.

5. INDELING VAN DE UITGAVEN EN ONTVANGSTEN

5.1 Verplichte/niet-verplichte uitgaven

Verplichte uitgaven

5.2 Gesplitste/niet-gesplitste kredieten

Gesplitste kredieten

5.3 Categorieën van de ontvangsten

Geen ontvangsten

6. AARD VAN DE UITGAVEN EN ONTVANGSTEN

6.1 Gesubsidieerd voor 100%

Neen

6.2 Subsidie voor gezamenlijke financiering met andere bronnen uit de openbare en/of particuliere sector

Ja

6.3 Rentesubsidies

Neen

6.4 Overige

Neen

6.5 Is voorzien in gehele of gedeeltelijke terugbetaling van de financiële steun van de Gemeenschap als de maatregel economische voordelen oplevert?

Neen

6.6 Leidt de voorgestelde maatregel tot een wijziging in de ontvangsten? Zo ja, van welke aard is deze wijziging en in welke categorie van ontvangsten treedt deze op?

Neen

7. FINANCIËLE GEVOLGEN

7.1 Wijze van berekening van de totale kosten van de maatregel

In het kader van de betreffende begrotingsprocedure dient te worden voorzien in middelen voor de opstelling van 13 normen op nog niet behandelde gebieden, namelijk $50.000 \text{ ecu} \times 13 = 650.000 \text{ ecu}$.

7.2 Verdeling per onderdeel van de maatregel

Verdeling	Begroting 94	VOB 95	TOTAAL
1. Normalisatie	250.000 ecu	400.000 ecu	650.000 ecu

7.3. Beleidskredieten voor studies, vergaderingen van deskundigen enz. die in deel B zijn opgenomen

Post	Verdeling	Begroting 93	VOB 94	Verschil in %
B5-3000	Studie	25.000 ecu	-	-

Totaal : 25.000 ecu

8. BEPALINGEN IN DE VOORGESTELDE MAATREGEL OM BEDROG TEGEN TE GAAN

Het huidige kadercontract van de Commissie met de CEN voorziet in eventuele controle en accountantsonderzoeken.

De diensten van de Commissie gaan voor betaling over tot controle van de subsidies of van de ontvangst van prestaties en voorbereidende, haalbaarheids- of beoordelingsstudies waartoe opdracht is gegeven, rekening houdend met de contractuele verplichtingen en met de beginselen inzake besparing en goed financieel of algemeen beheer. In alle overeenkomsten of contracten die tussen de Commissie en de begunstigden zijn gesloten, zijn fraudebestrijdingsbepalingen (controle, indiening van rapporten enzovoort) opgenomen.

SECTIE 2 : HUISHOUDELIJKE KREDIETEN (DEEL A VAN DE BEGROTING)

Deze sectie van het financieel memorandum moet aan DG IX worden toegezonden en wordt vervolgens door dit directoraat-generaal voor advies aan DG XIX doorgezonden.

- 1 **Impliceert de voorgestelde maatregel uitbreiding van het aantal personeelsleden van de Commissie? Zo ja, met hoeveel?**

Neen

- 2 **Totaal van de personeelsuitgaven en andere huishoudelijke uitgaven in verband met de voorgestelde maatregel.**

Wijze van berekening toelichten.

Post	Verdeling	1996	1997	1998 en volgende begroting sjaren
A2510	Permanent comité	85.000 ecu*	85.000 ecu*	85.000 ecu*
A250	Coördinatie**	85.000 ecu*	85.000 ecu*	85.000 ecu*

* 12 Regeringsdeskundigen

7418 ecu x 5 vergaderingen = 37.090 ecu

* 12 Particuliere deskundigen

9420 ecu x 5 vergaderingen = 47.100 ecu

berekeningsbasis :

Regeringsdeskundigen : 618 ecu

Particuliere deskundigen : 785 ecu

** coördinatie van de aangemelde instanties in het kader van de procedure van artikel 18.

SECTIE 3 : GEGEVENS VOOR DE KOSTEN- BATENANALYSE

- 1 **Doelstellingen**

Specifieke doelstelling(en): verband met de meer algemene doelstellingen en de overige maatregelen die in het financieel programma zijn voorgesteld.

In het kader van de voltooiing van de interne markt en de verbetering van de concurrentiepositie van de betrokken bedrijfstak, waarvoor geen normalisatie bestaat, voorbereiding van de geharmoniseerde normen die nodig zijn voor de tenuitvoerlegging van de richtlijn en het voldoen aan de essentiële eisen.

- 2 **Motivering van de maatregel - subsidiariteit, noodzaak van communautaire bepalingen**

Momenteel bestaan er geen gemeenschappelijke bepalingen betreffende kabelbaaninstallaties voor het personenvervoer.

Met de voorgestelde maatregel wordt de vaststelling beoogd van de communautaire bepalingen en geharmoniseerde normen die nodig zijn voor de aanleg, de inbedrijfstelling en de exploitatie van kabelbaaninstallaties in het kader van de openstelling van de markten en het bevorderen van het industriële concurrentievermogen van deze bedrijfstak.

De thans geldende bepalingen maken het voor de fabrikanten niet mogelijk daadwerkelijk aanwezig te zijn op de gehele communautaire markt. Gezien de verschillen tussen de bestaande nationale voorschriften met betrekking tot zowel de componenten als het systeem in zijn geheel alsook de specifieke eisen zijn de fabrikanten verplicht hun installaties voor elke markt te herzien, hetgeen rationalisatie en dus schaalvergroting in de weg staat.

Vrijwillige normalisatie door de betrokkenen of wederzijdse erkenning van de nationale voorschriften komen hier niet in aanmerking. Deze oplossingen zijn immers niet mogelijk omdat de opvattingen inzake de regelgeving en de te hanteren criteria uiteenlopen en er niet kan worden uitgegaan van vooraf vastgestelde essentiële eisen.

Deze situatie bemoeilijkt het openstellen van de markt.

2.1 Kosten

2.2 Neveneffecten (verderreikend dan de specifieke doelstelling(en))

2.3 Multiplicatoreffecten (mobilisatie van andere geldstromen)

3 Het volgen en evalueren van de maatregel

Niet van toepassing

4 Overeenstemming met het financieel programma

4.1 Is de maatregel opgenomen in het financieel programma van het DG voor de betreffende jaren?

Ja

4.2 Met welke meer algemene doelstelling van het financieel programma van het DG komt de doelstelling van de voorgestelde maatregel overeen?

- interne markt

- technische harmonisatie

4.3 Voornaamste factoren van onzekerheid die de specifieke resultaten van de maatregel kunnen beïnvloeden.

Niet van toepassing

NOTITIE OVER DE VERWACHTE EFFECTEN

EFFECTEN VAN HET VOORSTEL OP HET BEDRIJFSLEVEN EN IN HET BIJZONDER DE KLEINE EN MIDDELGROTE ONDERNEMINGEN

TITEL VAN HET VOORSTEL

Richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende kabelbaaninstallaties voor het personenvervoer.

REFERENTIENUMMER VAN HET DOCUMENT

HET VOORSTEL :

1. **Subsidiariteit : noodzaak van communautaire wetgeving - voornaamste doelstellingen**

Er bestaan momenteel geen gemeenschappelijke bepalingen betreffende kabelbaaninstallaties voor het personenvervoer.

Met de voorgestelde maatregel wordt de vaststelling beoogd van de communautaire voorschriften en geharmoniseerde normen die noodzakelijk zijn voor de aanleg, de inbedrijfstelling en de exploitatie van kabelbaaninstallaties in het kader van de openstelling van de markten en de bevordering van het industriële concurrentievermogen van deze bedrijfstak

Met de thans geldende voorschriften is het voor de fabrikanten niet mogelijk daadwerkelijk aanwezig te zijn op de gehele markt in de Gemeenschap. Gezien de verschillen tussen de bestaande nationale bepalingen met betrekking tot zowel de componenten als het systeem in zijn geheel alsook de specifieke eisen zijn de fabrikanten verplicht hun installaties voor elke markt te herzien, hetgeen rationalisatie en dus schaalvergroting in de weg staat.

Vrijwillige normalisatie door de betrokkenen of wederzijdse erkenning van de nationale voorschriften komen niet in aanmerking. Dat is namelijk niet mogelijk aangezien er ten aanzien van de regelgeving en de te hanteren criteria geen eensgezindheid in de aanpak bestaat en er niet wordt uitgegaan van vooraf vastgestelde essentiële eisen.

DE EFFECTEN OP HET BEDRIJFSLEVEN

2. **Op welke bedrijven is het voorstel van invloed?**

- in welke sectoren?

Ingenieursbureaus, bedrijven die de installaties ontwerpen en aanleggen, toeleveringsbedrijven, exploitanten.

- in welke grootteklassen?

De betrokken bedrijven behoren voornamelijk tot het midden- en kleinbedrijf.

Structuur van de sector in Europa in 1990

	Aantal bedrijven	Omzet in miljoen ecu	AANTAL ARBEIDS- PLAATSEN
E.G.	18	± 200	± 1500
Oostenrijk	9	± 100	± 1000
Zwitserland	7	± 100	± 1000

- Zijn deze bedrijven in de Gemeenschap in specifieke geografische gebieden gevestigd.

Bedrijven die kabelbaaninstallaties aanleggen zijn voornamelijk in het Alpengebied gevestigd.

3. **Welke maatregelen moeten de bedrijven nemen om aan de voorgestelde wetgeving te voldoen?**

Fabrikanten: toepassing van de voorschriften, geharmoniseerde normen en conformiteitsprocedures.

Aanbestedende diensten: bij het plaatsen van opdrachten naar de geharmoniseerde normen verwijzen.

Exploitanten: inachtneming van de regelgeving, essentiële eisen en geharmoniseerde normen.

4. **Welke economische effecten zijn van de voorgestelde wetgeving te verwachten?**

- Voor de investeringen en de oprichting van nieuwe bedrijven:

In de omzet van bergstations vertegenwoordigt de exploitatie van kabelbaaninstallaties een aandeel van 10%. Deze installaties vormen dan ook een onmisbaar hulpmiddel voor de toeristische activiteit in deze stations en hangen dus samen met de dienstensector. Het voorstel draagt bij tot de ontwikkeling van deze stations.

- Voor de werkgelegenheid:

Uit technisch oogpunt heeft de sector kabelbaaninstallaties raakvlakken met industriële activiteiten ten aanzien van de productie van kapitaalgoederen en met het bouwbedrijf en de civiele techniek. Het voorstel zal met name wat de werkgelegenheid betreft een positief effect op deze activiteiten hebben.

- Voor het concurrentievermogen van het bedrijfsleven:

De totstandbrenging van een communautair referentiekader waardoor schaalvergroting mogelijk wordt, zal het concurrentievermogen van de Europese industrie in de Gemeenschap en ook op de internationale markten stimuleren en versterken.

Met name voor kleinere fabrikanten, die zich thans bij gebrek aan middelen moeten beperken tot de nationale of zelfs plaatselijke markt, betekent dit dat zij op gelijke voet met de 3 of 4 grote fabrikanten op de gehele communautaire markt zullen kunnen opereren.

5. **Bevat het voorstel maatregelen ten einde rekening te houden met de specifieke situatie van kleine en middelgrote ondernemingen?**

De ondernemingen in deze sector behoren voornamelijk tot het midden- en kleinbedrijf.

6. **Overzicht van de instanties die over het voorstel zijn geraadpleegd en hoofdlijnen van hun standpunten:**

- de regeringsdeskundigen uit de Lid-Staten die tevens aan de normalisatiewerkzaamheden in het kader van de CEN deelnemen, zijn het in ruime mate eens over de noodzaak van een richtlijn en over de gekozen aanpak. Zij hebben met name bijgedragen aan de vaststelling van de structuur van de richtlijn alsook aan die van de essentiële eisen en aan de keus van de conformiteitsbeoordelingsprocedures.
- de OITAF (Organisation Internationale des Transports par câble) heeft aan de werkzaamheden deelgenomen en steunt het principe dat er een richtlijn moet zijn.
- de IARM (International Association of Ropeway Manufacturers) heeft aan de werkzaamheden deelgenomen en het belang van de richtlijn onderstreept voor de fabrikanten waarvan de activiteit op dit ogenblik wordt belemmerd door de versnippering van de markt die het gevolg is van het uiteenlopende karakter van de regelgevingen.
- de FIANET (Federation Internationale des Exploitants) heeft aan de werkzaamheden deelgenomen en gewezen op de bijdrage van de richtlijn aan de totstandkoming in de Gemeenschap van een open markt waarop concurrentie mogelijk is.

COM(93) 646 def.

DOCUMENTEN

NL

07 06

Catalogusnummer : CB-CO-93-694-NL-C

ISBN 92-77-62611-9
